Ἀρχισυντάκτης καὶ Ἰδιοκτήτης
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

Διευθυντής
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΟΥΓΚΡΑΣ

ΑΡΙΘ. 113.—ΤΟΜ. Ε΄. ΑΘΗΝΑΙ, Τρίτη 29 Ὀκτωβρίου 1891. ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10.

ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΟΝ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ εἶνε καθ' ὅλα ἀνεξάρτητος ὑποστηρίζων ἀρχὰς καὶ ὄχι κόμματα, δημόσια παραγωγικὰ ἔργα ὠφέλιμα εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον καὶ ὄχι ὠφέλιμα μόνον πρὸς τοὺς ψευδοεπιχειρηματίας, ἐπιζήμια δὲ καὶ καταστρεπτικὰ διὰ τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον καὶ τὸν λαόν.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ ἀναγνωρίζει μετὰ σεβασμοῦ τῶν ἰδιωτῶν τὰ εἰλικρινῆ πρὸς τὸ ἔθνος μικρὰ ἢ μεγάλα δωρήματα μαστίζει δὲ ἄνευ διακρίσεως τὰ τῆς ρεκλάμας κερδοσκοπικῶς καὶ σκοπίμως διδόμενα ἢ χαριζόμενα

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν καταχωρίζει ἀνωνύμους ἐπιστολὰς οὔτε διατριβὰς δι' οἷον δήποτε ἄτομον οὔτε ποσὸν χρημάτων, ἀλλ' οὔτε ὑπογεγραμμένας παρ' ἀγνώστων ἐκτὸς ἐὰν συστηθῇ ὁ ἄγνωστος παρ' ἀξιοχρέου πρὸς τὸν ἀρχισυντάκτην ὅστις καὶ μόνος εὐθύνεται διὰ πᾶν δημοσιευόμενον. Ἐὰν αἱ ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἐμπεριέχουσι νύξεις, πληροφορίας ἢ ἀποδείξεις κοινωνικῶν συμβάντων διαφωτιζόντων τὸν ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΝ ΑΣΤΕΡΑ ὅπως ἀποκαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν τότε μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ἀληθείας δημοσιεύονται μετὰ κυρίων ἄρθρων.

Κατακεχωρισμένα καὶ μὴ καταχωρισμένα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται πλέον.

Κοινωνικὰ καὶ διάφορα, συνοδευόμενα διὰ ρεκλάμας, προσωπικῶν συστάσεων καὶ πομπωδῶν ἐπαίνων εἶνε ἀπαράδεκτα ἐπὶ οἷα δήποτε πληρωμῇ.

Διατριβαὶ πτωχῶν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, τοῦ δικαίου αὐτῶν, τῆς προσβληθείσης ὑπολήψεώς των καὶ ὑπὲρ τῆς κοινῆς ὠφελείας δημοσιεύονται δωρεάν. Διατριβαὶ μὲ λιβέλλους περιέχουσαι χονδρὰς λέξεις, ἢ προσωπικότητας εἶνε ἀπαράδεκτοι ἐπ' οὐδεμιᾷ πληρωμῇ.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν δημοσιεύεται τὴν Δευτέραν. Ἡ Κυριακὴ ἀφίεται πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν τε ἐργατῶν καὶ συνεργατῶν. Μόνον σπουδαιότατα συμβάντα δύνανται νὰ διαρρήξωσι τὸν ἄλλως τε ἀπαραβίαστον τοῦτον κανόνα.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐτησία δρ. 30 ἑξαμ. δρ. 15
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ . . . . . » » 45 » » 26

ΤΡΙΤΗ 29 Ὀκτωβρίου. — Ἀναστασίας τῆς Ρωμαίας. Ἀνατολὴ ἡλίου ὥρα 6, λεπ. 34.—Δύσις ὥρα 4, λεπ. 52.— Σελήνη 29 ἡμερῶν

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ὀκτωβρίου 1891.

Ὅ,τι Γεωργικὴ Τράπεζα εἶνε τῶν ὧν οὐκ ἄνευ πρὸς προαγωγὴν καὶ εὐημερίαν τῶν γεωργικῶν πληθυσμῶν οὐδεὶς ὁ μὴ ἐννοῶν. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθές, ὅτι ἥ τε Ἐθνικὴ καὶ Ἠπειροθεσσαλικὴ Τράπεζα παρέσχον δάνεια τινὰ εἰς πλουσίους οἰκοδεσπότας καὶ κεφαλαιούχους χωρικούς· δυστυχῶς ὅμως τὰ δάνεια ταῦτα οὐδόλως ἐχρησίμευσαν πρὸς προαγωγὴν τῆς γεωργίας· διότι οἱ πλεῖστοι τῶν δανεισθέντων ἔλαβον τὰ χρήματα τῶν Τραπεζῶν, οὐχὶ ὅπως αὐξήσωσι καὶ βελτιώσωσι τὴν καλλιέργειαν τῶν κτημάτων, ἀλλ' ἁπλῶς ὅπως καὶ αὐτοὶ κάμωσι τὸν δανειστὴν ἢ μᾶλλον εἰπεῖν τὸν τοκογλύφον μὲ 50 ἢ 80 ἢ 100 0)0 ὥστε οὐχὶ μόνον δὲν συνετέλεσαν τὰ τοιαῦτα δάνεια εἰς βελτίωσιν τῆς Γεωργίας, ἀλλὰ τοὐναντίον εἰς κολόβωσιν καὶ ἐξόντωσιν αὐτῆς. Πρέπει τις νὰ ἐγκατασκηνώσῃ ἐπί τινα χρόνον εἰς τὰ χωρία μεταξὺ τῶν ἀγροτῶν καὶ ἰδῇ τὴν ἐργατικότητα καὶ ἀροσίωσιν εἰς τὴν ἐργασίαν αὐτῶν, ἐξ ἧς ἠδύναντο πράγματινὰ πλουτήσωσι καὶ τοιούτους δύναταί τις μὴ γνωρίζων τὴν κατάστασιν αὐτῶν νὰ ὑποθέσῃ, ὅπως ταλανίσῃ καὶ ἐλεεινολογήσῃ αὐτούς. Ἅπασα αὐτῶν ἡ ἐργασία, ἅπαντες οἱ κόποι τῶν χωρικῶν καὶ τῶν υἱῶν των, τῆς γυναικὸς καὶ τῶν θυγατέρων των (διότι ἐκεῖ αἱ γυναῖκες ἐργάζονται περισσότερον τῶν ἀνδρῶν) καταβροχθίζονται ὑπὸ τοῦ ὠμοῦ, σκληροκαρδίου καὶ ἀσυνειδήτου τοκογλύφου, ὅστις ἐπὶ τέλους πολλάκις γίνεται κύριος καὶ τῶν κτημάτων του, ἐργάζεται ὁ δυστυχὴς χωρικὸς νυχθημερόν, ὅπως ἀποφύγῃ τὸ πεπρωμένον, τὴν ἀμπεμπόλησιν τῶν κτημάτων του καὶ πολλάκις δὲν τὸ κατορθώνει, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνος, ὅστις κατορθώνει τοῦτο, ἐξακολουθεῖ νὰ ἐργάζηται χάριν τοῦ τοκογλύφου τῆς παμφάγου δηλ. Ὕδρας, ἥτις ἀπορροφᾷ μὲ τὸν βδελυρώτερον τρόπον τὸ αἷμά του. Εἰς δὲ τοὺς πτωχοτέρους τῶν χωρικῶν ἡ ἀφαίμαξις εἶνε ἔτι ὑπερτέρα.

Τί νομίζετε τόκον πληρώνει πτωχὸς χωρικὸς κατὰ τὰς ἀποκρέω ἀναγκαζόμενος ν' ἀγοράσῃ, ἢ μᾶλλον νὰ προπωλήσῃ τὸ μοῦστο του δι' ὀλίγον μπαχαλάον, τυρὶ μακαρόνια κλπ. ἀξίας ἐν ὅλοις 15 ἢ 20 δραχμῶν, ὑπόσχεται ὁ δυστυχὴς ἀντὶ τῶν ὀλίγων αὐτῶν δραχμῶν νὰ φέρῃ ὁλόκληρον κάρρο μοῦστο δηλ. 400 ὀκάδας ἀξίας τοὐλάχιστον 100 δραχ. ἐν ὑποτιμήσει δὲ 60 ἢ 70 καὶ ἐπὶ πόσον χρόνον; ἀπὸ τοῦ Φεβρουαρίου μέχρι τοῦ Μαρτίου δηλ. ἐπὶ 6 ἢ 7 μῆνας, ὥστε ἀντὶ τῶν 20 δραχ. θὰ πληρώσῃ τὴν ἑξαμηνίαν 70 ἢ 100 δηλ. τὸ ἔτος 140 ἢ 200· πόσα λοιπὸν ἔρχεται ὁ τόκος τοῖς 100 εἶνε ῥητὸν καὶ νὰ τὸν ἀναλογισθῇ τις· Ἰδοὺ λοιπὸν ὁ κυριώτερος λόγος ἕνεκα τοῦ ὁποίου ὁ ἀγρότης οὔτε ν' αὐξήσῃ οὔτε νὰ βελτιώσῃ τὴν καλλιέργειαν τῶν κτημάτων του δύναται.

Ἐὰν ὅμως ὑπῆρχεν Γεωργικὴ Τράπεζα, ἐξ ἧς ἠδύνατο νὰ δανεισθῇ καὶ 500 ἢ 300 δρ. πρὸς 7 0)0 τοὐλάχιστον τοῖς 0)0, οὐ μονον τὰ ὀλίγα χρειώδη ἤθελε προσπορισθῆ, ἀλλὰ ἠδύνατο ν' ἀγοράσῃ καὶ 200 ἢ 400 ὀκάδων σῖτον πρὸς καλλιέργειαν, ἀφοῦ μετὰ ἓν ἔτος μόλις 21 δραχ. ἢ 35 θὰ ἔδιδε τόκον, ὁ δὲ πλουσιώτερος θὰ ἠδύνατο καὶ τετραπλάσια ποσὰ καὶ δεκαπλάσια δανεισθῇ, ὅπως τριπλασιάσῃ καὶ δεκαπλασιάσῃ τὴν καλλιέργειαν. Ὑπάρχει λοιπὸν ἡ ἐλαχίστη ἀμφιβολία, ὅτι ἀμέσως κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος θὰ διπλασιασθῇ ἡ καλλιέργεια τοῦ σίτου καὶ τῆς ἀμπέλου καὶ ἑπομένως μετὰ 2 ἢ 3 ἔτη θὰ παράγωμεν τὸν ἀπαιτούμενον πρὸς διατροφήν μας σῖτον; ἑπομένως θὰ κερδίζῃ ὁ τόπος τὰ 30 ἢ 35 ἑκατομ. χρυσοῦ, ἅτινα κατ' ἔτος ἀποστέλλει εἰς τὸ ἐξωτερικόν; Ἀλλὰ δύναταί τις νὰ κάμῃ τὴν ἔνστασιν, εἶνε δυνατὴ ἡ ἵδρυσις Γεωργικῆς Τραπέζης, εἶνε κατορθωτή; καὶ διατὶ μέχρι τοῦδε δὲν ἐλήφθη φροντὶς ὑπὸ τῶν ἑκάστοτε Κυβερνήσεων. Τοῦτο θὰ ἀναπτύξωμεν εἰς ἕτερον κύριον ἄρθρον ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος.

ΦΥΛΑΚΑΙ ΚΑΙ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

ΦΥΣΙΚΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΤΗΣ ΦΥΛΑΚΙΣΕΩΣ

Δ΄.

Ὁ Βένθαμ, ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Μώατ ἐν τῇ ὁμιλίᾳ του, κατατάσσει τὰς συνεπείας εἰς τρεῖς κατηγορίας, εἰς ἀναγκαστικὰς ἀτοπίας (incoveniences) εἰς παραπληρωματικὰς καὶ εἰς ἐκείνας τὰς μεταβαλλομένας εἰς καταχρήσεις.

Αἱ ἀναγκαστικαὶ ἀτοπίαι (ἢ συνέπειαι) εἶνε ἡ ἀπώλεια τῆς ἐλευθερίας μεθ' ὅλων τῶν παρακολουθουσῶν συνεπειῶν τὴν ἀπώλειαν αὐτήν, ἤτοι ρῆξις τῶν οἰκογενειακῶν καὶ κοινωνικῶν δεσμῶν, καταστροφὴ τοῦ ἐπαγγέλματος, νέος καθ' ὅλα ἀναγκαστικὸς βίος καὶ βεβιασμένη συμμόρφωσις μετ' αὐστηρῶν κανονισμῶν ἐν οἷς οὐδεμία ἐλευθερία καὶ αὐτὴ ἡ τῆς θελήσεως ἢ διανοίας ἐπιτρέπονται.

Αἱ παραπληρωματικαὶ ἀτοπίαι (ἢ πόνοι) εἶνε ἀναγκαστικὴ δίαιτα, κακοπέρασις τοῦ ὕπνου καὶ ἀναπαύσεως, ἀπομάκρυνσις ἐκ τῆς κοινωνίας (ἐκτὸς ἐκ διαλειμάτων μετ' ἐπαγρυπνήσεως), ἀναγκαστικὴ συναναστροφὴ μετ' ἀνθρώπων μὴ ἐπιθυμητῶν, (ὅταν ἡ συναναστροφὴ ἐπιτρέπεται ἀσυνέτως) ἀπαγόρευσις τῶν μέτρων τῆς συνεννοήσεως μετὰ τοῦ ἔξω κόσμου καὶ ἀναγκαστικὴ ἐργασία ἀντιπαθητικοῦ ἐπαγγέλματος ἢ ὅπερ ἀνιαρώτερον ἀναγκαστικὴ ἀργία.

Νῦν ἐὰν οἱ ἀναγκαστικοὶ καὶ παραπληρωματικοὶ πόνοι ἐφαρμόζωνται αὐστηρῶς, δὲν εἶνε τοῦτο τὸ βαρύτερον εἶδος ποινῆς τὸ ἐπιτρεπόμενον ὑπὸ τῆς κοινωνίας νὰ ἐπιβάλλῃ; Πᾶν ἕτερον καλύψετέ το ὅπως ἐπιθυμεῖτε, εἶνε καθαρὰ μετημφιεσμένη

βάσανος, ἥτις δὲν ἐπιτρέπεται, ἢ ἥτις δὲν εἶνε συνεπὴς πρὸς τὸν πολιτισμὸν καὶ χριστιανισμὸν ἡμῶν, οὔτε ἐπιτρέπεται παρὰ τῶν νόμων τῆς φιλανθρωπίας καὶ τοῦ Θεοῦ, οὔτε ὑπὸ τῶν δογμάτων τὰ ὁποῖα ἐκήρυξε καὶ ἐφήρμοσεν ὁ Χάουερ.

Θὰ σᾶς φέρω ὡς ἐσχάτην ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου αὐθεντικότητα τὸν Βεκαρίαν, τὸν σοφὸν Ἰταλὸν νομοσυγγραφέα, οὗτινος τὸ περὶ ἐγκλημάτων καὶ ποινῶν σύγγραμμα θεωρεῖται ἔτι σήμερον ἓν τῶν ἐμβριθεστέρων, λογικωτέρων καὶ πολιτιμοτέρων εἰς ὅτι ἀφορᾷ τοὺς διαφόρους κλάδους τοῦ ποινικοῦ νόμου.

«Ἐὰν λέγῃ ἦτο δυνατὸν νὰ ἀποδειχθῇ, ὅτι ἡ » αὐστηρότης τῆς τιμωρίας, μολονότι οὐχὶ ἀ- » πευθείας ἐναντία πρὸς τὴν κοινὴν ὠφέλειαν ἢ » πρὸς τὸν σκοπὸν δι᾽ ὃν δίδεται δηλ. νὰ ἐμπο- » δίσῃ τὸ κακούργημα, εἶνε ἀνωφελὴς τότε ἡ » τοιαύτη δριμύτης, εἶνε ἐναντία τῶν εὐεργετι- » κῶν αἰτιῶν, αἵτινες εἶνε αἱ συνέπειαι τῆς πεφω- » τισμένης λογικῆς τῆς προτρεπούσης ἕνα ἡγε- » μόνα νὰ ἐπιθυμῇ νὰ κυβερνᾷ ἀνθρώπους εὐτυ- » χοῦντας καὶ προτιμᾷ τὴν ἐλευθερίαν ἀντὶ τῆς » δουλείας. Θὰ εἶνε ἐπίσης ἐναντίον τῆς πρα- » κτικῆς καὶ τοῦ κοινωνικοῦ συνδέσμου».

Ἡ γενικὴ γνώμη τοῦ Συνεδρίου τῆς Μετανοίας εἰς τὸ ὁποῖον ἐσχάτως συνῆλθον οἱ εἰδικοὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ὅλων τῶν ἐθνῶν, ἀπεφάσισε διὰ παραδόξου ὁμονοίας τὴν ἀποδοκιμασίαν καὶ καταδίκην ὅλων τῶν μέτρων τῆς σκληρότητος, ὡς μὴ ἀναγκαίων καὶ ἀχρήστων.

Ἀναφερόμενοι εἰς τὰ αἴτια τοῦ μεγαλειτέρου ἀριθμοῦ τῶν ἐγκλημάτων ὅλων τῶν ἐπικρατειῶν καὶ ὅλων τῶν βαθμῶν τοῦ πολιτισμοῦ πραγματικῶς εὑρίσκομεν τοὺς λόγους, δι᾽ οὓς συμβαίνει τοῦτο καὶ διατὶ ἓν πρωτεῦον δόγμα ἐγεννήθη ἐκ τῶν ὑστέρων, διότι κατὰ τὴν ἰδέαν μου δὲν ὑπάρχει πραγματικος ἀνταγωνισμος ἐν ταῖς δύο σχολαῖς τῆς ἠθικῆς ἐπὶ τοῦ προεξέχοντος τούτου σημείου. Ὡς ὁ Χέρμπετ Σπένσερ θέτει το ζήτημα, αἱ ἐντολαὶ τῆς ἀπολύτου ἠθικῆς εἶνε, ὅτι ὀφείλομεν ὅσον το δυνατον νὰ τοὺς ἐκπληρῶμεν μέχρις ἐκείνων τῶν ὁρίων, ἐφ᾽ ὧν ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν, ὅτι εἰς μείζονα βλάβην ἢ καλὸν ἀποβήσεται. Ἡ πεῖρα νῦν ἀπέδειξεν εἰς ὅλον τον κόσμον ὅτι ἡ ἐπιτυχεστέρα ποινικὴ πειθαρχία εἶνε ἡ πειθαρχία τῆς μειώσεως τῆς χαλινώσεως καὶ αὐξήσεως τῆς ἀτομικῆς ἐλευθερίας, ἀποδεικνύεται δὲ ὅτι ἡ ἐπιτυχία εἶνε μεγαλειτέρα, ὅσον μᾶλλον προσεγγίζομεν τὴν συνοπτικὴν διαδικασίαν.

Το τοιοῦτον μὲ ὁδηγεῖ φυσικῶς εἰς το ἀπόφθεγμα τοῦ Πάπα Κλήμεντος, ὅτι μικρὰ εἶνε ἡ ὠφέλεια ζητῶν νὰ διορθώσῃς τὸν κακὸν διὰ τῆς τιμωρίας, ἐκτὸς ἐὰν τὸν μεταβάλῃς εἰς καλὸν διὰ τῆς πειθαρχίας.

Θὰ διαπραγματευθῶ νῦν ὅσον δυνατον διὰ βραχέων τὴν θεωρίαν καὶ ἐφαρμογὴν τῆς τε τιμωρίας καὶ πιέσεως.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΚΟΡΚ, 26 8βρίου.—Χθὲς ἐγένοντο αἱ ἐκλογαὶ πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ Πάρνελ ἐν τῷ ἀγγλικῷ κοινοβουλίῳ. Κατόπιν σπουδαίας πάλης, ὁ ὑποψήφιος ἀντιπαρνελλιστὴς Ἀδὶν ἐξελέγη δ ἀ 3669 ψήφων κατὰ 2157 δοθεισῶν εἰς τὸν ὑποψήφιον Παρνελλιστήν. Ὁ ἑνωτικὸς ὑποψήφιος ἔλαβε μόνον 1161 ψήφους.

ΡΙΟ-ΓΡΑΝΤΕ, 26 8βρίου.— Ὁ δόκτωρ Θεόδωρος Φονσέκας ἐξέδωκε διακήρυξιν εἰς τὸν βραζιλιανὸν λαόν. Ὁ δικτάτωρ ἠγγυήθη τὴν τήρησιν ὅλων τῶν συνταγματικῶν νόμων τῆς Ὁμοσπονδιακῆς δημοκρατίας καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἐκλογέων διὰ τὸ προσεχὲς συνέδριον. Προστίθησιν ὅτι ἡ Βραζιλία θέλει ἀναγνωρίσει ὅλας τὰς χρηματικὰς ὑποχρεώσεις αὐτῆς ὡς καὶ τὰς νομίμους συμβάσεις της. Πρὸς δὲ ὁ δικτάτωρ δὲν θέλει καταργήσει οὐδένα τῶν ἐν ἰσχύϊ νόμων οὔτε θέλει ἀναλάβῃ τὴν ἐκτέλεσιν. Ἐξαιρεῖ μόνον τοὺς νόμους τοὺς ἀντιστρατευομένους εἰς τὴν γενικὴν εὐημερίαν τοῦ τόπου, εἰς τὴν ἀσφάλειαν τοῦ κράτους καὶ τῆς κυβερνήσεως.

ΒΟΥΔΑ-ΠΕΣΤΗ, 27 8βρίου. — Ἡ Βουλὴ ἀπεδέξατο νομοσχέδιον τεῖνον νὰ ἐξουσιοδοτήσῃ τὴν κυβέρνησιν νὰ συνάψῃ ἐμπορικὰς προσωρινὰς συμβάσεις μετὰ τῆς Τουρκίας καὶ Βουλγαρίας.

ΣΟΦΙΑ, 27 8βρίου.— Οἱ κ. κ Στοΐλωφ καὶ Στράνσκη ἀπεφάσισαν ν᾽ ἀπόσχωσι τῶν συζητήσεων τῆς Σοβρανιέ.

ΚΩΝΣΤ)ΠΟΛΙΣ, 27 8βρίου. — Ὁ κ. Νεόφυτος Μητροπολίτης τῆς Νικοπόλεως καὶ πρώην Μητροπολίτης Περγάμου ἐξελέγη Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης.

Ὁ κ. Ἰωακεὶμ πρώην Πατριάρχης δὲν συμπεριελήφθη μεταξὺ τῶν τριῶν ὑποψηφίων τῆς γενικῆς Συνελεύσεως.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 28 Ὀκτωβρίου.— Ὁ κ. Γλάδστων ἀπεποιήθη λόγῳ ὑγείας νὰ μετάσχῃ τοῦ συμποσίου, ὅπερ ὁ κ. Λέων Σαίη καὶ Πασσὺ καὶ πολλοὶ ἄλλοι Γάλλοι τῷ προέφερον ἐν Παρισίοις.

Ὁ κ. Λαφαργουὲ κοινωνιστὴς ἐξελέγη βουλευτὰς τοῦ διαμερίσματος Λίλλ.

Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Μετὰ μεγάλης χαρᾶς ἀναγγέλομεν σήμερον εἰς τὸ κοινὸν τὴν ὅλως ἀπροσδόκητον ἐκλογὴν εἰς τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον τοῦ Μητροπολίτου Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης Νεοφύτου. Ἡ ἐκλογικὴ Συνέλευσις συνελθοῦσα προχθὲς ἐν τῷ Πατριαρχείῳ ἐξελέξατο 3 ὑποψηφίους, τὸν Μητροπολίτην Βελεγράδων, τοποτηρητὴν τοῦ Οἰκουμ. Θρόνου, τὸν Ἀδριανουπόλεως καὶ τὸν Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης. Μετὰ δὲ ταῦτα ἡ Ἱερὰ Σύνοδος κατελθοῦσα εἰς τὸν Πατριαρχικὸν Ναὸν ἐξελέξατο τὸν Μητροπολίτην Νικοπόλεως Πατριάρχην, ὀνομασθέντα Νεόφυτον Ηον. Ἐπικροτοῦμεν τὴν ἐκλογὴν ταύτην καθ᾽ ὅσον ὁ νέος Πατριάρχης οὐ μόνον ὑπέρτερος εἶνε τῶν ὑπολειφθέντων ἐν τῷ καταλόγῳ κατά τε τὴν παιδείαν καὶ ἀρετήν, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν ὑπό τε τῆς Πύλης καὶ τῆς Ἐκλογικῆς συνελεύσεως ἀποκλεισθέντων· διότι ὁ Σεβάσμιος οὗτος Ἱεράρχης ὁ διακριθεὶς ἔν τε Φιλιππουπόλει καὶ Ἀδριανουπόλει κατὰ τὰς δυσχερεῖς τοῦ Ρωσσικοῦ πολέμου καὶ τῆς Βουλγαρικῆς ἀνταρσίας περιστάσεις διά τε τὰς πολυειδεῖς αὐτοῦ ἀρετὰς καὶ πρὸ πάντων διὰ τὴν ἐτυμότητα καὶ τόλμην, μεθ᾽ ἧς ὑπερησπίσθη τὸ ποίμνιόν του καὶ ἐν γένει τὰ συμφέροντα τῆς Ὀρθοδοξίας, οὔτε εἰς τὸ Ρωσσικὸν κόμμα ἀνήκει ὡς ὁ πρώην Ἰωακεὶμ ὁ Γ' ὁ πολλὰς εὐκολίας καὶ παραχωρήσεις ποιησάμενος εἰς τοὺς ἐν ἁγίῳ Ὄρει Ρώσσους μοναχούς, οὔτε εἰς ἄλλο κόμμα ὡς οἱ ἀποκλεισθέντες ὑπὸ τῆς Πύλης ὑποψήφιοι, ἀλλὰ μόνον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὰ συμφέροντα τῆς Ὀρθοδοξίας, ὧν ἀπρὶξ ἔχεται. Ἰδοὺ λοιπὸν διὰ ποῖον λόγον θεωροῦμεν τὴν ἐκλογὴν ταύτην ἐπιτυχεστάτην καὶ μόνην ἄγκυραν σωτηρίας τοῦ κλυδωνιζομένου σκάφους τῆς Ἐκκλησίας. Πεποίθαμεν δὲ ὅτι οὔτε τὰ ἀποχωρήσαντα μέλη τῆς Συνελεύσεως οὔτε ἡ Πύλη θὰ φέρῃ ἔνστασίν τινα, κατὰ τῆς νομιμότητος τῆς ἐκλογῆς, ἀφοῦ μάλιστα ὁ νεωστὶ ἐκλεγεὶς Πατριάρχης εἶνε ἐκτὸς τῆς κομματικῆς διαπάλης.

Ὁ νέος Πατριάρχης εἶνε Μακεδὼν τὴν πατρίδα γεννηθεὶς ἐν τῷ χωρίῳ Ροδολίβα τῆς Μακεδονίας. Περαιώσας δὲ τὰς θεολογικὰς αὐτοῦ σπουδὰς ἐν τῇ σχολῇ τῆς Χάλκης, μετέβη πρὸς τελειοποίησιν τῶν σπουδῶν του εἰς Γερμανίαν. Μετὰ τὸ τέλος δὲ τῶν σπουδῶν του, ἐπανελθὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐξελέγη ἐπίσκοπος Ἐλευθεροπόλεως τῷ 1870, προαχθεὶς μετὰ παρέλευσιν 4 ἐτῶν εἰς Μητροπολίτην Φιλιππουπόλεως, ἔνθα ἐστάλη, ὅπως προασπίσῃ τὰ κινδυνεύοντα συμφέροντα τῆς ὀρθοδοξίας τὰ ἀναφυέντα ἕνεκα τοῦ βουλγαρικοῦ σχίσματος καὶ τῆς ἀποσκιρτήσεως τοῦ περιβοήτου Παϊσίου. Ἐκεῖ διεκρίθη ὁ ἱεράρχης οὗτος οὐ μόνον διὰ τὰ ἀκραιφνῆ αὐτοῦ καὶ ὀρθόδοξα αἰσθήματα, οὐ μόνον διὰ τὴν τόλμην καὶ τὴν καρτερίαν μεθ᾽ ἧς ἐπάλαιε κατὰ τῶν σχισματικῶν βουλγάρων, τῶν ἐπιδιωκόντων τὴν ἐξόντωσιν τοῦ ὀρθοδόξου ποιμνίου του, ἀλλὰ διεκρίθη πρὸ πάντων διὰ τὴν χριστιανικωτάτην αὐτοῦ ἀμνησικακίαν, ἣν ἔδειξε πρὸς τοὺς τέως διώκτας καὶ ἐχθροὺς τῆς Ἐκκλησίας ὅταν ἐφέροντο δίκην ἀμνῶν ἐπὶ σφαγὴν τότε οὐ μόνον ἠνέῳξε, τὰς πύλας τῆς Μητροπόλεως δεχόμενος ἐν τῷ οἴκῳ ὡς ἄσυλον αὐτούς, ἀλλὰ καὶ πολλάκις μὲ κίνδυνον τῆς ὑπάρξεώς του ἐποιήσατο παρὰ τοῖς τούρκοις σπουδαῖα διαβήματα, ὅπως σώσῃ τοὺς καταδιωκομένους ὑπὸ τῶν τούρκων στρατιωτῶν βουλγάρους ἐκ τῆς ἀγχόνης καὶ σφαγῆς. Καὶ ἐν ὀλίγοις ἐν Φιλιππουπόλει ἔδειξεν, ὅτι πράγματι εἶνε ἀντιπρόσωπος τοῦ Θεοῦ τῆς ἀγάπης. Ἀλλὰ καὶ ἐν Ἀδριανουπόλει καὶ ἐν Βιτωλίοις κατόπιν ἀντετάχθη ἐρρωμένως προασπιζόμενος τὰ συμφέροντα τοῦ Ἑλληνισμοῦ κατὰ τῶν διαφόρων μισαλλοδόξων προπαγανδῶν καὶ μάλιστα τῶν Βλάχων καὶ Βουλγάρων τῶν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Αὐστρίας τὰ πάντα ἀνακυκόντων. Ἐκεῖθεν δὲ προσεκλήθη εἰς Πρέβεζαν ὁπόθεν πρὸ ὀλίγου ἠναγκάσθη ἕνεκα δυσμενείας τῶν Τούρκων εἰς ἣν ὑπέπεσε νὰ μεταβῇ εἰς Κων)πολιν, ἔνθα καὶ ἐξελέγη θείᾳ εὐδοκίᾳ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης· ἔχοντες δὲ πεποίθησιν ὅτι ὁ νέος Πατριάρχης ἀφοῦ ἐγκαθιδρυθῇ μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐκλογῆς του θέλει καταβάλει πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν πρὸς συνδιαλλαγὴν τῶν διεστώτων καὶ θέλει φανῇ ἄξιος τοῦ ὑψηλοῦ αὐτοῦ προορισμοῦ κατὰ τὰς δεινὰς ταύτας καὶ ζοφώδεις τοῦ ἔθνους περιστάσεις, ἀναφωνοῦμεν «τοιοῦτος ἔπρεπεν ἡμῖν Ἀρχιερεύς».

ΒΟΥΛΗ.

Ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν της

(Συνεδρίασις τῆς 28 Ὀκτωβρίου).

Ἀπὸ τῆς 9 π. μ. οὐχὶ πολὺς κόσμος κατέλαβε τ᾽ ἀπέναντι τοῦ βουλευτηρίου πεζοδρόμια καὶ ἤρχισαν τινὲς νὰ συρρέωσιν ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ βουλευτηρίου, ἄνευ ἐνδιαφέροντος, ἴσως ἕνεκα τῆς ἀποδημίας τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ διότι ἦτο γνωστόν, ὅτι οὔτε ἡ Α. Β. Υ. ὁ Ἀντιβασιλεὺς διάδοχος ἤθελεν αὐτοπροσώπως κηρύξει τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς.

Ἐν τῷ μεταξὺ κατέφθανον ἀλλεπάλληλοι οἱ κ.κ. βουλευταί, ἄλλοι μὲν ἐποχούμενοι ἄλλοι δὲ πεζοί· αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαί, οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι καὶ τέλος τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

Τὴν ἕδραν τοῦ προέδρου κατέλαβε προσωρινῶς ὁ πρεσβύτερος τῶν Βουλευτῶν κ. Καλλιφρονᾶς.

Τὴν 10ην ἐψάλη ὁ συνήθης ἁγιασμὸς τελεσθεὶς ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου καὶ διαρκέσας ὑπὲρ τὴν ἡμίσειαν ὥραν, παρισταμένης ἁπάσης τῆς Ἱερᾶς συνόδου καὶ πολλῶν ἱερέων. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἁγιασμοῦ εἰσῆλθεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῶν κ. Ὑπουργῶν, ὥστε ἀνελθὼν εἰς τὸ βῆμα ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Β' συνόδου τῆς δωδεκάτης περιόδου τῆς Βουλῆς. Μετὰ τοῦτο τοῦ καταλόγου ἀναγνωσθέντος καὶ ἀπαρτίας μὴ ὑπαρχούσης, ἀνετέθη εἰς τὸν προσωρινὸν πρόεδρον νὰ καλέσῃ τοὺς κ. κ. Βουλευτὰς εἰς ὡρισμένην ἡμέραν ὅπως προβῶσιν εἰς τὰς ἀρχαιρεσίας.

Μετὰ τοῦτο ἡ συνεδρίασις ἐλύθη περὶ τὴν ἑνδεκάτην.

ΤΟ ΑΞΙΟΘΑΥΜΑΣΤΟΝ ΕΚΤΡΩΜΑ.

Ἡ τερατώδης αὕτη εἰκὼν παριστᾷ τοὺς ἀδελφοὺς Τόκκι (Tocci) γεννηθέντας εἰς τὴν Λακόνα τῆς Ἰταλίας τὸν Ἰούλιον τοῦ 1875. Τὸ θαυμαστὸν τοῦτο ἔκτρωμα ἄγον τὸ δέκατον ἕκτον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ποιεῖ σήμερον μέγα κρότον, ὡς ἄλλοτε οἱ ἀδελφοὶ τῆς Σιάμ. Ἔχει ἕνα σῶμα, δύο μηροὺς καὶ πόδας. τέσσαρας βραχίονας καὶ δύο κεφαλάς. Ἡ μία κεφαλὴ εἶνε λευκὴ καὶ μὲ ξανθὴν κόμην ὁμοιάζουσα τὴν μητέρα των ὁμιλοῦσα ἰταλικὰ καὶ γαλλικά, ἡ ἑτέρα μελαχροινὴ ὁμοιάζουσα τὸν πατέρα ὁμιλοῦσα γερμανικὰ καὶ ἀγγλικά. Τὸ δίδυμον τοῦτο ἔκτρωμα εἶνε ὑπὸ τὴν μίσθωσιν τοῦ ἐκθέτου του Φρὰνκ Οὔφνερ, ὅστις ἐκ Μεξικοῦ ἤδη μετέφερεν τοῦτο εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς Οἱ ἀδελφοὶ Τόκκι τρώγουν ἕκαστος μὲ τὸ στόμα του, μολονότι ἓν μόνον στόμα δύναται νὰ χορηγήσῃ τροφὴν ἀρκετὴν διὰ τὸν ὅλον ὀργανισμόν.

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Ἡ ζοφερὰ κατάστασις τοῦ χρηματιστηρίου τῶν Παρισίων ὀφείλεται εἰς συρροὴν περιστατικῶν. Ἅπασαι αἱ Τράπεζαι ἐπροθυμοποιήθησαν τὴν ἐποχὴν τοῦ Ρωσσικοῦ δανείου, πρὸς ὑποστήριξιν αὐτοῦ, ἀλλὰ δὲν συνέπραξαν δεόντως. Οἱ κερδοσκόποι ὑπεβάρυναν ἑαυτοὺς μὲ τὸ δάνειον τοῦτο καὶ μὲ τὸ τῆς ἐγγύου Πιστώσεως, νομίζοντες ὅτι αἱ Τράπεζαι θὰ ἐβοήθουν τὴν Ἀγοράν. Ἐκτὸς τούτων ὁ φόβος, ὅτι τὸ χρῆμα θὰ ἐλλείψῃ καὶ θὰ γείνῃ ἐπιζήτητον, εἶνε ἕτερον αἴτιον. Ἡ ἐπικρατοῦσα δὲ οἰκονομικὴ ἐν Ἱσπανίᾳ κρίσις ἐνέσπειρε τὸν πανικόν. Ὑπολογίζεται ὅτι οἱ Γάλλοι κατέχουσιν Ἱσπανικὰ χρεώγραφα ἀξίας 120 μέχρις 160 ἑκατομμυρίων λιρῶν στερλινῶν, διότι πρέπει νὰ ὑπενθυμίσωμεν, ὅτι οἱ ἱσπανικοὶ σιδηρόδρομοι ἅπαντες κατεσκευάσθησαν διὰ γαλλικῶν κεφαλαίων. Ὡς ἐκ τούτου ἡ ἐν Παρισίοις ἐπικρατοῦσα χρηματιστικὴ ἀγωνία τυγχάνει ὅλως φυσική, ἕνεκα σοβαρῶν αἰτίων, ἅτινα ἀπηριθμήσαμεν.

ΤΡΟΜΕΡΟΝ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑι ΕΓΚΛΗΜΑ.

(Ἀποσπῶμεν ἐκ τῆς «Σημαίας»).

Πλούσιός τις ἔμπορος σανίδων, Ἀππελβάωμ καλούμενος καὶ ἅπασα ἡ ἐκ 12 ἀτόμων συγκειμένη οἰκογένεια αὐτοῦ εὑρέθησαν πεφονευμένοι διὰ πελέκεως ἔν τινι οἰκίᾳ δασοφύλακος τῆς Ρωσσικῆς πόλεως Grodno. Ἀφοῦ ἐξησφάλισαν σημαντικὸν χρημάτων ποσὸν οἱ δολοφόνοι ἐνέπρησαν τὴν οἰκίαν. Οἱ χωροφύλακες συνέλαβον καὶ ἐφυλάκισαν 6 ὕποπτα ἄτομα· ἀλλὰ λέγεται ὅτι, ἡ συμμορία συνέκειτο ἐξ 20 ἀνθρώπων.

ΕΓΧΩΡΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ

Χθὲς περὶ τὴν 2 Μ.Μ. ἐπεσκέφθη τὴν ἐν Πειραιεῖ ὁρμοῦσαν Αὐστριακὴν φρεγάταν Radetskey ὁ μοίραρχος τῆς πρώτης Ἑλληνικῆς μοίρας· κατὰ τὴν ἐπιβίβασιν καὶ ἀπόβασιν αὐτοῦ τῷ ἀπεδόθησαν αἱ νενομισμέναι τιμαί.

×

ΤΟ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΟΝ

Ἐν μέσῳ ἐκλεκτοῦ κόσμου τῶν γραμμάτων ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ἐπιτροπῆς κ. Ἀγγέλου Βλάχου ἡ κρίσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ὑποβληθέντων λυρικῶν ποιημάτων· τὸ σχετικῶς δὲ καλλίτερον εἶνε τὸ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Θάλασσα» τοῦ ἐκ Σύρου Ν. Δαμιανοῦ, τὸ καὶ βραβευθὲν διὰ τοῦ χιλιοδράχμου βραβείου καὶ τοῦ ἐκ δάφνης στεφάνου.

×

ΑΝΑΦΟΡΑ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Συνελθόντες χθὲς οἱ φοιτηταὶ τῆς ἰατρικῆς σχολῆς ἐν τῇ αἰθούσῃ, ἐν ᾗ διδάσκεται ἡ ἀνατομία, ἀπεφάσισαν μετὰ τὴν ἀκρόασιν τοῦ κ. Παλαμίδη νὰ συντάξωσιν ἀναφορὰν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον, δι᾽ ἧς νὰ παρακαλέσωσιν ὅπως πληρωθῇ ὅσον τάχιστα ἡ κενὴ ἕδρα τῆς ἀνατομίας καθότι σπουδαίως βλάπτονται ἐκ τῆς ἐλλείψεως τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τούτου.

×

ΝΑΥΤΙΚΑ

Χθὲς ἐπιδιορθωθέν, ἐξῆλθε τῆς δεξαμενῆς τὸ γαλλικὸν ἀτμόπλοιον «Τρούδ» εἰσῆλθον δὲ εἶτα Ἀγγλικὸν καὶ Ἑλληνικὸν «Μαργαρίτα».

×

Η ΣΦΑΚΤΗΡΙΑ

Ἡ μέλλουσα νὰ παραλάβῃ τὸν Βασιλέα «Σφακτηρία» ἠγγέλθη χθὲς τηλεγραφικῶς, ὅτι κατέπλευσε εἰς Βενετίαν.

×

ΦΟΝΟΣ ΚΑΙ ΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑ ΛΗΣΤΩΝ

ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΣ ΚΟΡΗΣ

Πρὸ διμηνίας περίπου εἶχεν ἀναφανῇ λῃστρικὴ συμμορία ἐκ δεκαπέντε ἀτόμων ἀποτελουμένη εἰς τρίωρον ἀπόστασιν πέραν τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς πρὸς τὴν Ἐλασσῶνα, ἥτις κατώρθωσεν ἐκτὸς τῶν ἄλλων λῃστρικῶν ἄθλων της νὰ αἰχμαλωτίσῃ καὶ νεαρὰν κόρην δι᾽ ἣν ἐζήτει βαρέα λύτρα· χθὲς λοιπὸν κατὰ τηλεγράφημα τοῦ προξένου μας Ἐλασσῶνος πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ λοιπούς, συνηντήθη ἡ ῥηθεῖσα συμμορία μετὰ τῶν στρατιωτικῶν ἀποσπασμάτων μεταξὺ τοῦ χωρίου Ζημιώτη καὶ τῆς μονῆς Βουνάτσας κατὰ τὴν θέσιν Ἀσπροκλησιὰ καὶ μετὰ πεισματώδη συμπλοκὴν ἐφονεύθησαν δύο ἐκ τῶν λῃστῶν καὶ ἐπληγώθη εἷς ὅστις ἐζωγρήθη, σημειωτέον δὲ καὶ ἡ κόρη ἣν ἔσυρον μεθ᾽ ἑαυτῶν ἐπωφεληθεῖσα τῆς ἐπικρατησάσης ταραχῆς κατώρθωσε νὰ διαλάθῃ τὴν προσοχὴν τῶν λῃστῶν καὶ ἔφυγε σωθεῖσα ἐκ βεβαίου θανάτου, ὅστις ἐντὸς ὀλίγου τὴν περιέμενε.

×

ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΝ

Χθὲς ἤρξαντο αἱ συνεδριάσεις τοῦ κακουργιοδικείου Ἀθηνῶν διὰ τῆς δίκης τοῦ Περικλ. Σπυροπούλου κατηγορουμένου, ὅτι κατὰ τὸν παρελθόντα Μάϊον ἀπέκτεινε ἐν βρασμῷ ψυχικῆς ὁρμῆς τὸν Ἰ. Παπαϊωάνου οὗτινος ἡ χήρα μὲ τὸ ὀρφανὸν εἰς τὰς ἀγκάλας συνεκίνει διὰ τῆς συμπαθοῦς μορφῆς τὸ ἐκτάκτως πολυπληθὲς ἀκροατήριον. Συνήγορος τοῦ κατηγορουμένου παρίστατο ὁ κ. Παπαλεξανδρῆς, εἰσαγγελεὺς δὲ ὁ κ. Καρατζᾶς.

×

ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΝ

Ἐδικάζετο χθὲς ἐνώπιον τοῦ α'. Στρατοδικείου ὁ Ν. Σκουμπουρδῆς πρώην ἀνθυπολοχαγὸς τῆς οἰκονομίας, κατηγορούμενος ἐπὶ πλαστογραφίᾳ δι᾽ ἧς ὑπεξῃρέθησαν παρὰ τοῦ δημοσίου ταμείου περὶ τὰς 400 δρ. Συνήγοροι παρίσταντο οἱ κκ. Λεβίδης, Χαλκιόπουλος καὶ Χατζηπέτρος.

×

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ.

Χθὲς τὴν 2 μ. μ. συνῆλθε τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Πειραιῶς, εἰς τακτικὴν συνεδρίασιν· κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην ὑπεβλήθη ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ δήμου διὰ τὸ ἔτος 1892 ὡς καὶ οἱ ὑπολογισμοὶ τοῦ 1889 καὶ 1890· ἡ συνεδρίασις μέχρι τῆς 7ης μ. μ. διήρκει εἰσέτι, καθότι γενήσεται ἡ ἐκλογὴ τῶν διαφόρων συμβουλίων τῶν Ναῶν, Ἀδελφάτων καὶ φιλανθρωπικῶν καταστημάτων.

×

ΝΑΥΑΓΙΟΝ

Τηλεγραφικῶς ἠγγέλθη χθὲς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, ὅτι κατὰ τὰ βόρεια παράλια τῆς Εὐβοίας ἐναυάγησε πλοῖον ἑλληνικὸν καὶ ἐπνίγη εἷς ναύτης μόνον, οἱ λοιποί, ὡς καὶ ὁ πλοίαρχος κατώρθωσαν νὰ σωθῶσι κολυμβῶντες.

×

ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ ΦΥΓΟΔΙΚΩΝ ΚΑΙ ΦΥΓΟΠΟΙΝΩΝ.

Κατὰ τηλεγραφήματα τοῦ εἰσαγγελέως Καρδίτσης κ. Ρούλου ἀπὸ τῆς 11 ἱσταμένου μέχρι χθὲς συνελήφθησαν οἱ ἑξῆς φυγόποινοι καὶ φυγόδικοι· Β. καὶ Γ. Πούλιοι, Χρ. Μουτζολιᾶς, Κ. Κρομμύδας Τ. Βασιλάκης, καὶ Δ. Παγώνης κατηγορούμενοι ἐπὶ ἀποπείρᾳ ἀναιρέσεως, Μαργαρίτης Πίτσης κατηγορούμενος ἐπὶ βιασμῷ, Ι. Σπαθαρῆς Ι. καὶ Θ. Μπούλτσαις καὶ πολλοὶ ἄλλοι· ὑπολείπονται δὲ 7 φυγόδικοι, οἵτινες διαφεύγουσι ἄχρι τοῦδε τὰς χεῖρας τῆς δικαιοσύνης καταδιωκόμενοι ὅμως δραστηρίως ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν ἀποσπασμάτων.

×

ΠΥΡΚΑΪΑ

Τρομακτικὸν τῷ ὄντι θέαμα παρίστα χθές, ἡ τῆς γείτονος ἡμῶν πόλεως συνοικία Ὑδραίικα, ἕνεκα τῆς ἐν τῷ παντοπωλείῳ τοῦ Θεοδώρου Περβενοῦ ἐκραγείσης κατὰ τὸ μεσονύκτιον πυρκαϊᾶς. Ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ ἅπασα ἡ συνοικία ἐγένετο ἀνάστατος, αἱ γυναῖκες ἔφευγον κλαίουσαι, οἱ δὲ ἄνδρες ἔτρεχον τῇδε κἀκεῖσε, προσπαθοῦντες ὅπως διασώσωσι τὰ πράγματα τῶν παραπλεύρως τοῦ καιομένου καταστήματος, ἐνοικούντων.

Τὸ πῦρ ἐξερράγη ἐντὸς τοῦ παντοπωλείου κατὰ τὴν 11 μ. μ. πιθανῶς ἐκ τῆς λάμπας ἣν ἀπερχόμενος ὁ ἰδιοκτήτης, συνήθως ἄφηνεν ἀνημμένην, ηὔξανε δὲ μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος, χωρὶς οὐδεὶς νὰ λάβῃ γνῶσιν τούτου, ὅτε κατὰ τὰς 2 μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἀνετινάχθη ἡ στέγη καὶ αἱ φλόγες ἐφάνησαν ὑψούμεναι. Τὰς φλόγας ταύτας εἶδον πρῶτοι οἱ σκοποὶ τῶν ἐκεῖσε ἐλλιμενισμένων πλοίων τοῦ ρωσσικοῦ καὶ τοῦ αὐστριακοῦ, οἵτινες ἀνήγγειλον τὸν κίνδυνον διὰ δύο πυροβολισμῶν. Ἐντὸς τετάρτου εὑρέθησαν ἐπὶ τοῦ καταστρεφομένου τόπου τὰ πληρώματα τῶν δύο ἀνωτέρω πλοίων, ἐνδεδυμένοι τὴν πυροσβεστικὴν αὐτῶν πανοπλίαν. Τούτων οἱ μὲν φέροντες ἐπὶ τῆς ῥάχεως των δερματίνους σάκκους πεπληρωμένους ὕδατος, οἱ δὲ κρατοῦντες τὰς σκαπάνας των ὑψουμένας, ὥρμησαν εἰς τὸ πῦρ. Μόλις περὶ τὴν πρωίαν, εἶχε κατευνασθῇ τὸ πῦρ ὑπὸ τῆς ἀκατονομάστου ἀνδρείας τῶν ξένων τούτων, κατέφθασαν οἱ ἡμέτεροι σκαπανεῖς, ἀλλὰ μετὰ λύπης των εἶδον ὅτι ἦλθον πολὺ ἀργά. Τὸ οἰκοδόμημα καὶ ἅπαντα τὰ ἐν τῷ παντοπωλείῳ ὑπάρχοντα ἐγένοντο παρανάλωμα τοῦ πυρός, καθὼς τὸ μαγειρεῖον τῆς παραπλεύρου οἰκίας μετὰ τῶν ἐπίπλων, καὶ τοῦτο διότι εὐτυχῶς οὐδεὶς ἄνεμος ἔπνεν, ἀλλὰ ἅπαν μὸ τετράγωνον ἐκεῖνο τῶν οἰκιῶν θὰ μετεβάλλετο εἰς ἐρείπια.

×

ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΣ

Παρὰ τὸν Ναὸν τῆς ἁγίας Εἰρήνης ἐνταῦθα ὁ Λεωνίδας Βασιλείου Ντούλας ἔχων προηγουμένας ἀφορμὰς κατὰ τοῦ Κωνστ. Καρίκη ἐπετέθη κατ᾽ αὐτοῦ καὶ ἀνασπάσας σεβασμίας διαστάσεως μάχαιραν τὴν ἐνέπηξε βαθύτατα κατὰ τὴν δεξιὰν ὠμοπλάτην τοῦ Καρίκη· ὁ δυστυχὴς μετεφέρθη δεινῶς οἰμώζων εἰς τὴν οἰκίαν του ἐν μέσῳ τῶν θρήνων καὶ κοπετῶν τῶν συγγενῶν του, διατρέχει δὲ κίνδυνον. Ὁ δὲ δράστης ἐν τούτοις κατώρθωσε νὰ δραπετεύσῃ, μὴ συλληφθεὶς ἔτι.

***

Καὶ ἐν Ἀμαρουσίῳ δέ, ὅπου ἀπό τινος πολὺ συχνὰ λαμβάνουν χώραν τοιούτου εἴδους τραυματισμοὶ καὶ φόνοι ὁ Χρ. Δέγλερης ἐτραυμάτισε ἐπανειλημμένως κατὰ τὸ πρόσωπον καὶ τὸ στῆθος διὰ δικάνου κυνηγετικοῦ ὅπλου τὸν συγχωρικόν του Κυριάκον Τζανόπουλον ὁ δὲ ἐκεῖ σταθμεύων ὑπενωμοτάρχης ἐπελήφθη τῶν προεισαγωγικῶν ἀνακρίσεων.

×

ΕΠΙΖΩΟΤΙΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΒΟΩΝ

Ἐγράφη ὑπό τινος ἐνταῦθα ἐφημερίδος, ὅτι ἐν Τήνῳ μαστίζει φοβερὰ ἐπιζωοτία τοὺς βοῦς· κατὰ τηλεγραφικὰς ὅμως πληροφορίας τῶν ἐκεῖ ἀρχῶν τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, τὸ πρᾶγμα ἔχει ἐξογκωθῇ ὑπὲρ τὸ δέον, καθότι δύο μόνον βόες ἔθανον ἔκ τινος ἀγέλης αἰφνιδίως, οἵτινες καὶ ἐτάφησαν δεόντως, ἐλήφθη δὲ πᾶσα πρόνοια ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων, ὅπως τὰ σφαζόμενα ζῶα ἐπιθεωρῶνται ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ.

×

ΚΑΤΑΠΛΟΙ.

Κατέπλευσαν χθὲς ἐξ Ἀγγλίας δύο ἀτμόπλοια ἀγγλικά, ἐξ ὧν τὸ ἓν ἐκ Κάρδιφ, μὲ γαιάνθρακας. Ἐπίσης καὶ δύο ἑλληνικὰ ἐκ Ταϋγανίου, τ. ἔ ἡ Παρνασσὶς καὶ τὸ Γ. Κούτζης. Ἐκ τούτων τὸ μὲν πρῶτον ἔφερε χαβιάρι, τὸ δὲ δεύτερον σῖτον. Κατὰ τὸν πλοῦν ἡ «Παρνασσὶς» ἕνεκα τῆς τρικυμίας ἔκλινε πρὸς τὸ ἓν μέρος, ἕνεκα τῆς συσωρεύσεως τῶν βαρελίων πρὸς τὸ μέρος τοῦτο, διὸ ἠναγκάσθη νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν λιμένα μὲ τὴν μίαν πλευρὰν κινδυνεύουσα νὰ βυθισθῇ καθ᾽ ὁδόν. Ἕτερα δὲ δύο κατέπλευσαν τὴν νύκτα.

×

ΑΝΕΥ ΤΙΤΛΟΥ

Ἐκλάπη ὑπ᾽ ἀ γ ν ώ σ τ ω ν πάννοτε ἐκ τοῦ ὀπωροπωλείου τοῦ Ν. Ζήση ὡρολόγιον ἀξίας 25 δραχ.

***

Ἐπίσης ἐκτοῦ παρὰ τὴν Ν. Ἀγορὰν ὀπωροπωλείου τοῦ Κιζανέρδη ἐκλάπη κιβώτιον περιέχον 30 δραχ. καὶ ἀνῆκον εἰς τὴν συντεχνίαν τῶν ὀπωροπωλῶν.

***

Μεταβὰς προχθὲς ὁ Χρ. Τσατήρας ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς Καλλιόπης Μαγγανίτου φγνωστον ἐπὶ ποίᾳ προφάσει καὶ ἐπιπληχθεὶς ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς ἐθυμώθη ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε ἔρριψε τὴν μητέρα χαμαὶ καὶ ᾔκισε αὐτὴν εἰς διάφορα μέρη τοῦ σώματός της.

***

Ἐν ταῖς φυλακαῖς τῆς Αἰγίνης κατάδικος εἰς τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου, ἐτραυμάτισε ἕτερον θανασίμως διὰ μαχαίρας καὶ ἔπειτα λέγει νὰ καταργηθῇ ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου.

***

Ὁ δημοτικὸς εἰσπράκτωρ τοῦ Δήμου Σύρου Ν. Πρίντεζης ἔγεινεν ἄφαντος μὲ ἔλλειμα 1340 δρ.

ΠΩΣ ΚΥΒΕΡΝΑΤΑΙ Η ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Ἡ βουλὴ τῶν κοινοτήτων

(Συνέχεια)

Οὐδεμία ἐν τῷ ἐκλογικῷ συστήματι ὑπῆρχε τάξις· τὰ προσόντα τῶν ἐκλογέων ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς πόλεις καὶ κωμοπόλεις δὲν ἦσαν ὡρισμένα. Ἔν τισι τούτων οἱ ἔχοντες χῶρον ἀρκούντως εὐρύχωρον ὅπως μαγειρεύσωσιν ἐκέκτηντο τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου· ἐν ἄλλοις δήμαρχος καὶ δημοτικὸν σωματεῖον, ἀπαρτιζόμενον περίπου ἐκ δεκαπέντε ἢ εἴκοσιν ἀνθρώπων, εἶχον τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν ἀντιπρόσωπον ἀντὶ τῶν συμπολιτῶν αὐτῶν.

Τὸ πρῶτον μεταρρυθμιστικὸν κοινοβούλιον συνῆλθε τῇ 29 Ἰανουαρίου 1833· καίτοι δὲ ἡ συνέλευσις ἐκείνη παραβαλλομένη πρὸς τὰς γενομένας πρὸ τοῦ μεγάλου μεταρρυθμιστικοῦ νόμου τοῦ 1832, ἀναμφισβητήτως ἀπέδειξε τὴν μεγάλην πρόοδον τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας. πολλαὶ ὅμως τῶν καταχρήσεων τοῦ παλαιοῦ συστήματος ἐξηκολούθουν νὰ ὑπάρχωσι καὶ πολὺς παρῆλθε χρόνος πρὶν ἢ τὸ ἐκλογικὸν σύστημα βελτιωθῇ. Ἀληθὲς εἶνε ὅτι πολλαὶ τῶν σεσηπυιῶν κωμοπόλεων εἶχον ἐκλίπει. ἀλλὰ καὶ πολλαὶ τούτων διετέλουν ἀπρόσβλητοι. Οὐχ' ἧττον ἡ μεταρρύθμισις ἦτο μεγάλη· καὶ μετὰ τὴν ψήφισιν αὐτοῦ ὁ νόμος ἐκεῖνος ἐθεωρήθη ὡς τελικὴ τοῦ ζητήματος διευθέτησις, ἀλλὰ μετὰ τὴν πάροδον τριάκοντα καὶ πέντε ἐτῶν ἠγέρθη αὖθις τὸ περὶ μεταρρυθμίσεως ζήτημα, ὅπερ μόνον ἐπὶ βραχὺ χρόνον εἶνε ἴσως προωρισμένον νὰ μείνῃ ἥσυχον διὰ τῶν νομοθετημάτων τοῦ 1867—8, κατὰ τὰ ὁποῖα καταρτίζεται ἡ νῦν βουλὴ τῶν κοινοτήτων.

Ὁ ἀγγλικὸς μεταρρυθμιστικὸς νόμος τοῦ 1867, ἀποτέλεσμα συμβιβασμοῦ μεταξὺ τῶν δύο μεγάλων πολιτικῶν κομμάτων, εἶνε τοσοῦτον σπουδαῖος, ὥστε θέλω πραγματευθῇ περὶ αὐτοῦ ἐκτενέστερον. Ὅθεν δίδω ἐνταῦθα σύνοψιν τῶν διατάξεων αὐτοῦ, τηρῶν ταν παλαιὰν τοῦ νόμου μορφήν, καὶ δεικνύων τὰς τροπολογίας τὰς ἐπενεχθείσας εἰς αὐτὸν κυρίως διὰ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ καὶ δημοτικοῦ ἐκλογικοῦ νόμου τοῦ 1878. Αἱ τροπολογίαι αὗται τίθενται ἐν παρενθέσει. Ὁ τελευταῖος οὗτος νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1879 καὶ ἀφορᾷ μόνον εἰς τὰς ἐκλογὰς τῶν κωμοπόλεων.

ΜΕΡΟΣ Α΄.

«Δικαίωμα ψήφου χορηγούμενον ἐν ταῖς κωμοπόλεσιν εἰς τοὺς κατέχοντας κτήματα». Κατὰ τὸ ἔτος 1868 καὶ μετ' αὐτὸ ἕκαστος δικαιοῦται νὰ ἐγγραφῇ ὡς ἐκλογεύς, καὶ μετὰ τὴν ἐγγραφὴν αὐτοῦ νὰ ψηφίζῃ δι' ἓν ἢ πλείονα μέλη ἅτινα θέλουσιν ἀντιπροσωπεύει ἐν τῷ κοινοβουλίῳ κωμόπολίν τινα, ἐὰν ἔχῃ τὰ ἀκόλουθα προσόντα. Πρέπει νὰ εἶνε ἐνῆλιξ καὶ νὰ μὴ ὑπόκηται εἰς νόμιμον ἐξαίρεσιν· κατὰ τὴν 15ην ἡμέραν τοῦ Ἰουλίου οἱουδήποτε ἔτους καὶ ὅλους τοὺς προηγουμένους δώδεκα μῆνας, πρέπει νὰ κατῴκει, εἴτε ὡς ἰδιοκτήτης εἴτε ὡς μισθωτὴς εἰς οἴκημά τι (ἢ εἰς μέρος οἰκήματος) ἐντὸς τῆς κωμοπόλεως· νὰ ἐφορολογήθη κατὰ τὸν χρόνον τῆς διαμονῆς αὐτοῦ ὡς πᾶς ἄλλος κάτοικος διὰ τὸ ὑπ' αὐτοῦ κατεχόμενον οἴκημα ἐν τῇ κωμοπόλει κατὰ τὸ σύνηθες μέτρον τῶν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν εἰσπραττομένων φόρων ἐκ τοιούτων κτημάτων· καὶ νὰ ἀπέτισε κατὰ τὴν δωδεκάτην ἢ πρὸ τῆς δωδεκάτης ἡμέρας τοῦ Ἰουλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους δι' ἑκάστην λίραν ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἀποτινόμενον ὑπὸ τῶν ἄλλων κατοίκων δι' ὅλους τοὺς ὑπὲρ τῶν πτωχῶν φόρους, οἵτινες πρέπει νὰ καταβληθῶσιν ὑπ' αὐτοῦ διὰ τὰ ῥηθέντα οἰκήματα μέχρι τῆς προηγηθείσης πέμπτης ἡμέρας τοῦ Ἰανουαρίου. (Ἕκαστος θέλει ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐγγραφῇ καὶ νὰ ψηφίζῃ ὑπὸ τὴν κατηγορίαν ταύτην, εἰ καὶ κατὰ μέρος τῆς περιόδου, τῆς χορηγούσης τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς, μὴ ὑπερβαῖνον τοὺς τέσσαρας μῆνας, ἐξεμίσθωσεν ἢ ἄλλως πως ἐπέτρεψεν, ὅπως τὸ χορηγοῦν τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς οἴκημα καταλυφθῇ ὑπ' ἄλλου ὡς οἰκία μετ' ἐπίπλων. Ὑπὸ τὴν κατηγορίαν ταύτην οὐδεὶς δικαιοῦται νὰ ἐγγραφῇ ὡς ἐκλογεὺς ὡς συγκατοικῶν μετ' ἄλλων ἐν οἱαδήποτε οἰκίᾳ: ('Αλλ' ἐκεῖ ἔνθα κάτοικός τις δικαιοῦται εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν χρῆσιν οἱουδήποτε μέρους οἰκίας τινός, ἡ ἀπὸ κοινοῦ κατοχὴ ἄλλου μέρους καθιστᾷ κατοχὴν αὐτοῦ χωριστήν).

«Δικαίωμα ψήφου ἐνταῖς κωμοπόλεσι διὰ τοὺς μισθωτὰς οἰκιῶν». Κατὰ τὸ 1868 καὶ μετ' αὐτὸ ἕκαστος δικαιοῦται νὰ ἐγγραφῇ ὡς ἐκλογεύς, καὶ μετὰ τὴν ἐγγραφὴν αὐτοῦ νὰ ψηφίζῃ δι' ἓν ἢ πλείονα μέλη ἅτινα θέλουσιν ἀντιπροσωπεύει ἐν τῷ κοινοβουλίῳ κωμόπολίντινα ἐὰν ἔχῃ τὰ ἀκόλουθα προσόντα. Πρέπει νὰ εἶνε ἐνῆλιξ, καὶ νὰ μὴ ὑπόκηται εἰς νόμιμον ἐξαίρεσιν καὶ νὰ κατῴκει, ὡς μισθωτὴς ἐν τῇ αὐτῇ κωμοπόλει, ἰδίᾳ καὶ ὡς μόνος μισθωτής, ἐπὶ δώδεκα μῆνας προηγουμένους τῆς 15ης ἡμέρας τοῦ Ἰουλίου οἱουδήποτε ἔτους ἐν τῷ αὐτῷ οἰκήματι (ἢ ἐν διαφόροις τῆς αὐτῆς οἰκίας τμήμασι τῆς ἀπαιτουμένης ἀξίας) ἐφ' ὅσον τὰ τμήματα ταῦτα (περιέχοντα ἔπιπλα) ἀποτελοῦσι μέρος ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ οἰκήματος, καὶ ἀντιπροσωπεύουσι καθαρὰν ἐτησίαν ἀξίαν δέκα ἢ πλειόνων λιρῶν, ἐκμισθούμενα ἄνευ ἐπίπλων· καὶ νὰ κατῴκησεν ἐν τοῖς οἰκήμασι τούτοις κατὰ τοὺς δώδεκα μῆνας τοὺς ἀμέσως προηγηθέντας τῆς 15ης ἡμέρας τοῦ Ἰουλίου, καὶ νὰ ἐζήτησε νὰ ἐγγραφῇ ὡς ἐκλογεὺς κατὰ τὸν προσεχῆ καταρτισμὸν τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων.

«Διάταξις περὶ τῶν συγκατοικούντων». (Ὁσάκις κατοικία τις εἶνε κατειλημμένη ὑπὸ πλειόνων τοῦ ἑνὸς κατοίκων, καὶ ἡ καθαρὰ ἐτησία ἀξία τῆς κατοικίας, ἐκμισθουμένη ἄνευ ἐπίπλων, ἀναβαίνει εἰς ποσόν, τὸ ὁποῖον διαιρούμενον διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν αὐτῇ κατοικούντων δίδει ποσὸν οὐχὶ ἔλαττον τῶν 10 λιρῶν δι' ἕκαστον τούτων, καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχουσιν ἐν αὐτῇ πλείονες τῶν δύο συγκατοίκων, ἕκαστος τούτων θέλει ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐγγραφῇ καὶ νὰ ψηφίζει ὡς μισθωτὴς οἰκίας).

«Δικαίωμα ψήφου ἐν κομητείαις ἀποκτώμενον ὡς ἐκ τῆς κτήσεως ἰδιοκτησίας». Κατὰ τὸ 1868 καὶ μετὰ αὐτό, ἕκαστος θέλει ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐγγραφῇ ὡς ἐκλογεύς, καὶ μετὰ τὴν ἐγγραφὴν αὐτοῦ νὰ ψηφίζῃ δι' ἓν ἢ πλείονα μέλη, ἅτινα θέλουσιν ἀντιπροσωπεύει ἐν τῷ κοινοβουλίῳ κομητείαν, ἐὰν ἔχῃ τὰ ἀκόλουθα προσόντα. Πρέπει νὰ εἶνε ἐνῆλιξ καὶ νὰ μὴ ὑπόκηται εἰς νόμιμον ἐξαίρεσιν· καὶ νὰ ἐκέκτητο νομίμως καὶ νὰ κατεῖχε τοὐλάχιστον ἐπὶ ἓξ μῆνας πρὸ τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Ἰουλίου οἱουδήποτε ἔτους, ἢ νὰ ἐλάμβανε μισθώματα καὶ ὠφελείας προερχομένας ἐκ γαιῶν ἢ ἰδιοκτησίας ἀπηλλαγμένης παντὸς περιορισμοῦ, καθαρᾶς ἐτησίας ἀξίας οὐχὶ ἐλάσσονος τῶν πέντε λιρῶν, πλέον τῶν μισθωμάτων καὶ τῶν δαπανῶν τῶν γινομένων δι' αὐτάς. ἢ ἐξ ἄλλων γαιῶν μόνον καθ' ὡρισμένον χρονικὸν διάστημα κατεχομένων, ἢ ἐξ ἄλλης κατοχῆς οἱασδήποτε, καθαρᾶς ἐτησίας ἀξίας οὐχὶ ἥττονος τῶν πέντε λιρῶν, ἢ πρέπει νὰ δικαιῶται, εἴτε ὡς μισθωτὴς ἢ ὡς ἐντολοδόχος, τοὐλάχιστον ἐπὶ δώδεκα μῆνας πρὸ τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Ἰουλίου οἱουδήποτε ἔτους, εἰς τὴν κατοχὴν γαιῶν ἐλευθέρων παντὸς περιορισμοῦ, ἢ εἰς τὴν παράληψιν τῶν μισθωμάτων καὶ ὠφελειῶν αὐτῶν, ἢ εἰς γαιοκτησίαν οἱουδήποτε εἴδους, διὰ τὸν ὑπολειφθέντα τῆς μισθώσεως χρόνον, ὁσοσδήποτε καὶ ἂν εἶνε οὗτος, ἐὰν ἡ ἀρχικὴ μίσθωσις ἦτο οὐχὶ ἐλάττων τῶν ἑξήκοντα ἐτῶν, καὶ ἐὰν ἡ καθαρὰ ἐτησία πρόσοδος οὐχὶ ἥττων τῶν πέντε λιρῶν.

Ἀκολουθεῖ

ΓΕΝΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ

Ἐπὶ βασιλείας Γουλιέλμου τοῦ Γ΄ τῆς Ἀγγλίας οἱ παῖδες οἱ συλλαμβανόμενοι διὰ κλοπὴν ἐσφραγίζοντο διὰ πεπυρωμένου σιδήρου μὲ ἓν Ρ. ἐπὶ τῆς σαρκός των. Τὸ Ρ ἐσήμαινε κλέπτης. Ἐὰν ἐσυλλαμβάνετο ἐπὶ ἀπάτῃ ἢ δόλῳ καὶ τὰ ὅμοια ἐσφραγίζετο εἰς τὸν ὦμον μὲ ἓν Μ. Ἐὰν συνελαμβάνετο δι' ἀκούσιον φόνον ἐσφραγίζετο εἰς τὸν δεξιὸν βραχίονα δι' ἑνὸς Τ· Οἱ μεγάλοι κλέπται ἐσφραγίζοντο συνήθως διὰ πεπυρωμένου σιδήρου διὰ δύο σφραγίδων εἰς τὸν ἀριστερὸν βραχίονα. Μετὰ ταῦτα ὁ νόμος ἐγένετο σοβαρότερος. Ἀπηγχόνιζον μεγάλους καὶ μικροὺς διὰ τὴν κλοπήν.

***

Ἡ Ἰταλία θεωρεῖται προεξέχουσα εἰς τὴν θνησιμότητα ἐκ κακοήθων πυρετῶν καὶ εὐφλογιῶν. Ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Γαλλία ἕπονται. Ἀλλ' ἡ Ἰταλία δύναται νὰ καυχηθῇ ὅτι ἔχει τὸν μικρότερον ἀριθμὸν θανάτων προερχομένων ἐξ ὀγκωμάτων, φυματίων καὶ οἰνοποσίας. Ἡ Ἰταλία ἔχει ὀλιγώτερον ἀριθμὸν τυχαίων καὶ ἀπροσδοκήτων θανάτων τῆς Ἀγγλίας καὶ Ἑλβετίας καὶ ἔτι ὀλιγωτέρας αὐτοκτονίας τῆς Γερμανίας Ἑλβετίας Αὐστρίας Βελγίου καὶ Ἀγγλίας. Ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους ἡ Ἰταλία ἔχει τὴν δυστυχίαν νὰ ἔχῃ μεγαλείτερον ἀριθμὸν ἀνθρωποκτονιῶν.

***

Ἡ σύζυγος τοῦ ὑποπλοιάρχου Πέρυ τοῦ ναυτικοῦ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἀνεχώρησε μετὰ τοῦ συζύγου της ἐπὶ τῆς Βριγαντίνης «Κέϊτ» διὰ τὰ βόρεια παράλια τῆς Γροιλανδίας, πρὸς ἔρευναν αὐτῶν. Θὰ διέλθωσι τὸν χειμῶνα εἰς τὴν νῆσον Whae τὸ δὲ ἔαρ θὰ εἰσχωρήσωσιν ἐν τῇ ἀγνώστῳ γῇ μετ' ἑλκύθρων ἐπὶ τῶν πάγων. Ἡ κ. Πέρυ λοιπὸν θέλει διέλθει ὁλόκληρον τὸν χειμῶνα ἐπὶ τῶν ἀρκτικῶν χωρῶν. Ἡ γενναιότης της τὸ νὰ ἐπιληφθῇ τοιαύτης τολμηρᾶς ἐκδρομῆς θὰ τὴν ἀπαθανατίσῃ, διότι εἶνε ἡ πρώτη γυνή, ἥτις ἐπεξιδεύσεν εἰς τοιαύτην ἔκτακτον βορεινὴν μοῖραν. Εἶνε νέα γυνὴ στερεᾶς κράσεως ἀναντιρρήτως δὲ θέλει ἀνθέξῃ εἰς τὸ τρομερὸν ψῦχος τοῦ ἀρκτικοῦ χειμῶνος, ὅπως καὶ ὁ σύζυγός της.

***

Εἰς τὰ τελευταῖα πειράματα τὰ ὁποῖα ἔκαμαν διὰ τῶν περιστερῶν εἰς τὴν Πορσμοὺθ τῆς Ἀγγλίας, πρὸς μεταφορὰν ἐπιστολῶν ἐκ τοῦ ναυστάθμου τούτου εἰς τὰ πλοῖα, τινὲς περιστεραὶ διῆλθον ἐξ Ἀγγλίας εἰς Γαλλίαν τὴν Μάγχην ἐν καιρῷ πυκνῆς ὁμίχλης.

***

Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας διέταξε τὴν κατασκευὴν κλειδοκυμβάλου ὁλοκλήρου ἐκ τεμαχίων κεράτων τῆς ἐλάφου.

***

Ἐκ τῶν κλάδων τῆς ὡραίας ἰτέας, ἥτις ἦτο φυτευμένη ἄνωθεν τοῦ τάφου τοῦ Ναπολέοντος εἰς Ἁγίαν Ἑλένην δὲν μένει πλέον παρὰ εἷς μικρὸς κλάδος.

***

Εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Χιλῆς οἱ κάτοικοι κάμνουν τὰς ἀγορὰς των εἰς τὰ ἐμπορικὰ τὴν νύκτα. Εἰς τὴν Σαντιάγο τὰ ἐμπορικὰ εἶνε ἀνοικτὰ μέχρι τοῦ μεσονυκτίου. Διαρκοῦντος τοῦ θέρους ὅλα τὰ ἐμπορικὰ εἶνε κλειστὰ μετὰ μεσημβρίαν.

***

Ἡ διεύθυνσις τῶν τελωνείων τῆς Ἀγγλίας ἔδωκε διαταγὴν ὅτι ἅπαντα τὰ ρούμια τὰ εἰσαγόμενα ἐν Ἀγγλίᾳ ἐκ χωρῶν μὴ παραγουσῶν ζακχαροκάλαμον νὰ μὴ εἶνε παραδεκτὰ ἐκτὸς ἐὰν εἶνε σημειωμέναι ἐπὶ τῶν βαρελίων αἱ λέξεις, ἀπομιμήσεως ρουμι, ἢ ἐκτὸς ἐὰν φέρωσιν ἀπόδειξιν ἐπικυρωμένην παρὰ τοῦ ἄγγλου προξένου τῆς πόλεως τῆς φορτώσεως των ὅτι εἰσήχθησαν ἐκεῖ ἐκ χώρας παραγούσης ζακχαροκάλαμον καὶ ἤδη μεταφορτώνονται δι' Ἀγγλίαν. Ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἠναγκάσθη νὰ λάβῃ τὸ μέτρον τοῦτο, διότι κατασκευαζομένου μεγάλης ποσότητος ρουμίου ἐν Γερμανίᾳ ἐκ γεωμήλων κτλ. διὰ νόθου δὲ τρόπου χρωματιζομένου καὶ ἀρωματιζομένου ὅπως φέρῃ τὴν γεῦσιν τοῦ ἀληθινοῦ ρουμίου ἀνηλεῶς ἐξηπατήθη τὸ κοινὸν τῆς Ἀγγλίας, ἀντὶ δὲ φαρμάκου ὡς πίνεται τὸ ροῦμι εἰς τοὺς πόνους τῆς κοιλίας, εἰς τὴν διάρροιαν καὶ ἄλλας ἀσθενείας τὰ νόθα ταῦτα ρούμια εἰς πλείστας περιστάσεις ἐπενήργησαν ὡς δηλητήρια. Τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν τὸ μεταχειριζόμενον τὰ τοιαῦτα γερμανικὰ ρούμια ἂς λάβῃ μικρὰν νύξιν ἐκ τοῦ μέτρου τούτου τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως ὁποίαν πρέπει νὰ κάμῃ καὶ τοῦτο τῶν τοιούτων ρουμίων χρῆσιν.

***

Ὁ Μικάδος τῆς Ἰαπωνίας ἔκαμε πρό τινων μηνῶν περιεργότατον δῶρον πρὸς τὴν Ἀγγλίδα κυρίαν Βράουν-Πότερ, δηλαδὴ τέσσαρα δενδρύλλια νάνου ἀναστήματος, δύο πεύκας καὶ δύο δρῦς, ὧν ἡ ἡλικία ἑκάστου εἶνε ἀπὸ τέσσαρας μέχρις ἓξ αἰώνων.

***

Μία τῶν μεγαλειτέρων διασκεδάσεων τοῦ νῦν Πάπα εἶνε νὰ ἐπιστατῇ τὴν πρόοδον τῶν ἐκτεταμένων ἀμπέλων τοῦ τῶν κήπων τοῦ Βατικανοῦ. Τὰς ἀμπέλους περιποιοῦνται τὰ ὀρφανὰ τῆς σχολῆς τῆς Γεωργίας. Ὁ οἶνος τῶν ἀμπελώνων τούτων εἶνε ἐκ τῶν σπανιωτέρων καὶ ὁ κατασκευαζόμενος ἐκ τῶν καλλιτέρων σταφυλῶν πέμπεται παρὰ τοῦ Πάπα δῶρον πρὸς τοὺς διαφόρους ἡγεμόνας τῆς Εὐρώπης. Ὑποθέτομεν τοὺς Καθολικούς, διότι ὁ ἡμέτερος Γεώργιος ἀμφιβάλλομεν ἐὰν ποτὲ ἔλαβε τοιοῦτον.

***

Ἡ Νέα Ὑόρκη, οἱ Παρίσιοι, καὶ τὸ Βερολῖνον ὁμοῦ, καὶ αἱ τρεῖς αὗται μεγαλουπόλεις δὲν ἔχουσι τὸ ἐμβαδὸν τοῦ Λονδίνου.

***

Διὰ τὴν στερεότητα τοῦ οἰκοδομεῖν ἐν Γαλλίᾳ, Ἀγγλίᾳ, καὶ Γερμανίᾳ ἤρχισαν νὰ κτίζουν τοὺς οἴκους μὲ λάσπην, οὐχὶ ἀναμεμιγμένην μὲ μαλλία, ἀλλὰ μὲ κόνιν τῶν πριονισμάτων, ἢ μᾶλλον μὲ τὰ κοινῶς καλούμενα πριονίσματα. Μίγμα συγκρατούμενον ἐκ δύο μερῶν πριονισμάτων, δύο ἀσβέστου, πέντε ἄμμου καὶ ἓν ἐκ τσιμέντου κατασκευάζει τὸν στερεώτερον τοῖχον, τὸν μήποτε θρυπτόμενον. Ἡ Βασιλικὴ Τεχνικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Καρλοτεμβούργης ποιεῖ ἤδη ἕτερα πειράματα τῶν πριονισμάτων, ἅτινα ἀποδεικνύουσιν, ὅτι εἰς τὸ μέλλον θὰ καθέξωσιν πρωτίστην θέσιν εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικήν. Ταῦτα ἀναμιγνυόμενα μετά τινων μεταλλικῶν σκωρίων παράγουσιν ἢ διαπλάττονται διὰ μεγίστης πιέσεως εἰς οἱουδήποτε σχήματος πλίνθους ἐκ τῶν καλλίστων διὰ τὸ κτίσιμον τῶν οἴκων. Ἐκτὸς τῆς στερεότητος εἶνε ἐλαφρόταται καὶ ἀντέχουσαι εἰς τὴν ὑγρασίαν, καὶ ἀλεξίπυροι. Ἔρριψαν ἐντὸς πυρὸς μίαν τῶν πλίνθων τοῦ μίγματος τούτου καὶ τὴν ἀφῆκαν πέντε ὥρας, ὅταν τὴν ἐξήγαγον ἦτο ἡ αὐτή.

9

ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΠΛΕΚΤΑΝΗ—ΠΛΕΚΤΑΝΩΝ

ΗΤΟΙ

ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1760—1856

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΠΕΝΤΕ.

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Ἡ Γόησσα Ζιδρέ.

Οἱ λόγοι οὗτοι ἐξῆλθον τῶν ὀδόντων αὐτοῦ σαφῶς μετὰ ἀκλονήτου ἀποφάσεως, οἱ δὲ ὀφθαλμοί του ἔρριπτον πῦρ.

Ὁ Τρίκος ἔδεσε τὰς χεῖρας εἰς τὸ στῆθος καὶ ὄρθιος περιεπλανᾶτο εἰς πολλοὺς συλλογισμούς.

— Ἂν τίς σοι δώσῃ χίλια φλωρία παραιτεῖσαι ἀπὸ τὴν Χέϊθα; ἠρώτησεν ἡ Ζιδρὲ τὸν ἀδελφόν της, ἥτις ἔβλεπεν εἰς τὸ ἀποφασιστικὸν τούτου ἕνα ὁλόκληρον σκοπὸν καταστρεφόμενον.

Ὁ Ζάκος ὅστις ἔτι δὲν ἐγνώριζε ποῖος ἦτο ὁ Μπισμάκος καὶ ἡ Χέϊθα ἔκραξε.

—Καὶ δέκα χιλ. φλωρίων ἂν μοὶ δώσωσιν, ἡ Χέϊθα θὰ γίνῃ σὲ εἶπα ἀπόψε σύζυγός μου... πιθανὸν νὰ τὴν διαζευχθῶ μετὰ ταῦτα διὰ τὸ ποσὸν τοῦτο, καταπραϋνόμενός τι προσέθηκεν ὁ ἀθίγγανος.

Ἡ Ζιδρὲ ἐφαίνετο λίαν σύννους εἶτα εἶπεν·

— Ζάκο δὲν ἐνθυμεῖσαι ὅτι σ' ἔσωσα ἀπὸ τὴν κρεμάλα τοῦ Καπγὰν πασᾶ;

— Καὶ τί πρὸς τοῦτο, αὔριον δύναμαι κἀγὼ νὰ σὲ σώσω ἐξ ἐκείνης τοῦ Σκόδρα πασᾶ... τοῦτο δὲν εἶνε λόγος, ὅτι ἐγὼ δὲν πρέπει ἀπόψε νὰ νυμφευθῶ... ὑπάρχει ἐν τούτοις μία ἐξαίρεσις φιλτάτη μου. ἂν ὁ ἐπιστήθιος καὶ καλὸς οὗτος φίλος ὁ κὺρ Τρίκο, θελήσῃ νὰ λάβῃ ὀπίσω τὸν λόγον του καὶ νὰ μὴ μοῦ τὴν δώσῃ, τότε τὰ πράγματα ἀλλάζουν.... ἂς ὁμιλήσῃ ὁ ἴδιος....

— Ὁ λόγος μου εἶνε λόγος, ἐτονθόρυσεν οὗτος συγκεχυμένος καὶ δαγκάνων τὰ χείλη.

— Ὡραῖος λόγος νὰ ὑπόσχεσαι πράγματα τὰ ὁποῖα δὲν σὲ ἀνήκουν, ἀνεκραύγασεν ἡ γόησσα ἀπειλητικῶς, θεωροῦσα αὐτόν... Πάτερ μου, ἡ Χέϊθα πρέπει νὰ παραδοθῇ εἰς τὰς χεῖράς μου, διότι ἐξ αὐτῆς θὰ πηγάσῃ ἡ εὐδαιμονία ὅλων τῶν Ἀθιγγάνων.

— Ἡ κόρη θὰ τεθῇ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν ἐμοῦ καὶ τῆς μεγάλης μητρός, καὶ οὐδεὶς ἔχει νὰ τὴν ἐγγίξῃ ἕως ὅτου διευκρινισθῇ εἰς τίνα πραγματικῶς ἀνήκει εἶπεν ὁ γέρων.

— Συγκατατίθεμαι, χαρμοσύνως εἶπεν ἡ γόησσα.

Οἱ ἄλλοι δύο δὲν ἐπρόφεραν λέξιν, ἀλλ' ἤλλαξαν ἐκφραστικὸν βλέμμα ὅπερ δὲν διεξέφυγε τὴν ὀξυδέρκειαν τῆς νέας μαγίσσης.

Μετὰ τὴν σύντονον ταύτην φιλονικείαν, οἱ Ἀθίγγανοι πάντες ἐπορεύθησαν εἰς τὰ πέριξ τῆς μονῆς, ἵνα συλλάβωσι τὴν νέαν Χέϊθα πρὶν ἢ ἀποβιβασθῇ τῆς Βριγαντίνης, ἐν ἀνάγκῃ δὲ νὰ προσβάλωσι τὴν μονήν, ἐὰν ἤδη ἀπεβιβάσθη.

Ἡ ἀθῴα Χέϊθα εἶχε δραπετεύσει ἐκ τῆς πατρικῆς αὐτῆς οἰκίας κατὰ νουθεσίαν τῆς μαγίσσης Ζιδρές, ἥτις εἶχεν ἀποκαλύψει ἓν τῶν σπουδαιοτέρων ἀποκρύφων τῆς τότε Ἠπείρου. Νουθετοῦσα ὅμως τὴν νέαν νὰ δραπετεύσῃ, σκοπὸν εἶχε νὰ τὴν ῥίψῃ εἰς τοὺς ἑαυτῆς βρόχους, νὰ ἰδιοποιηθῇ αὐτὴν καὶ νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ σχέδιον, ὅπερ ἔμελλε πολλὰ νὰ παράσχῃ αὐτῇ πλοῦτη. Τὸ ἀπόκρυφον, ὅπερ ἔφθασε ν' ἀνακαλύψῃ τυχαίως, βαθύτατα ἐνταφίασεν εἰς τὰ ἔγκατα τῆς καρδίας της. οὐδεὶς δὲ ἕτερος τὸ ἐγνώριζεν ἢ ὁ Τρίκος ὁ ψευδὴς τῆς νέας πατήρ.

Οὗτος δὲ ὁ ἀθίγγανος, ὅστις ἔζησεν ἐπ' ἐσχάτων ὡς Χριστιανὸς εἰς τὰ Κάνινα καὶ ὅστις ἦτο κάτοχος μεγίστης περιουσίας, ὡς ἐρρήθη ἤδη, ἐνόμιζεν ἄχρι ταύτης τῆς στιγμῆς ὅτι οὐδεὶς ποτε ἤθελε τὸ πληροφορηθῇ. Τώρα δὲ ὅτε ἡ νέα μάγισσα τῷ εἶπε τὰ πάντα, ἔμεινεν ὡς ἐμβρόντητος, καθότι μία ἐπωφελεστάτη κερδοσκοπία, ἥτις εὑρίσκετο εἰς τὸ τέρμα της, κατεστρέφετο διὰ παντός.

Ἂς σημειώσωμεν ἐνταῦθα χάριν συνεχείας, ὅτι ἡ ἰδία διαβόητος Ζιδρὲ εἶνε ἡ ῥίψασα τινὰς ἡμέρας πρὶν τῆς παρούσης εἰς τοὺς ὄνυχας τοῦ Χαρζὰν ἀγᾶ τὸν ἴδιον Βέλιον. Ἡ ἀθῴα Χέϊθα ἐπεβιβάζετο ἐπὶ τοῦ πλοιαρίου πιστεύουσα ὅτι ἀπέπλεεν, ἵνα συναντήσῃ εἰς τὴν μονὴν τῆς Πολλίνας τὸν ἐραστὴν αὐτῆς, τοῦτον τὸν περιβόητον ἁρματωλὸν Βέλιον, ὃν τινα νυμφευομένη ἐπίστευεν κατὰ τὴν προφητείαν τῆς γοήσσης ὅτι ἤθελε παράσχει τῷ πατρὶ αὐτῆς τὴν ἀνωτάτην θέσιν τοῦ προεστῶτος τῶν μερῶν ἐκείνων.

Ὅλη αὕτη ἡ στριφνὴ πλεκτάνη ὑπελογίζετο εἰς τὸν γονιμότατον νοῦν τῆς νέας μαγίσσης μετὰ μαθηματικῆς ἀκριβείας, ὥστε μὲ ὅλην τῆς ἀτμοσφαίρας τὴν βαθμηδὸν διεγειρομένην ἐπανάστασιν, τὴν ἐπαπειλοῦσαν διὰ τῶν κεραυνῶν καὶ τῆς τρικυμίας ματαίωσιν τοῦ σχεδίου της, δὲν παρῆγεν ἐν τῇ ἑαυτῆς καρδίᾳ τὸν ἐλάχιστον φόβον ἀποτυχίας. Εἶχε σχεδὸν βέβαιον ὅτι ἡ Χέϊθα εἴς τινας ὥρας ἤθελεν εἶσθαι εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ ἀρχαθιγγάνου, πρὶν δὲ τῆς αὐγῆς εἰς τὴν ἰδικήν της καὶ τὴν ἐπαύριον μετ' αὐτῆς μακρὰν τῶν φεροίκων τούτων.

Ὅσον διὰ τὸν ἀρχαθίγγανον οὗτος οὔτε νὰ ἀναγινώσκῃ ἐγνώριζεν, ἀλλ' οὔτε ἦτο διδάσκαλος τῶν προφητειῶν, ὡς τὸν ἐκάλουν· ἦτον αὐτόχρημα ἀρχιαγύρτης ἀθίγγανος.

Ἡ Ζιδρὲ σημειοῦμεν ἔτι ὅτι ἦτο μαθήτρια καὶ συγχρόνως ἐρωμένη τοῦ ἰατροῦ Ἱερωνύμου Δε-λα-Λανσῆ ἐκ τῆς Σαβόης, παρ' οὗ εἶχεν ἐκπαιδευθῇ ἐπιστημονικῶς ὥστε ἦτο ἀθιγγάνη μὲν ἐκ γενετῆς, πλὴν γυνὴ πολὺ ἀνωτέρας ἀναπτύξεως πασῶν τῶν λοιπῶν χωρῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης γυναικῶν.

Πάντα ταῦτα θέλουσι διασαφισθῇ καθαρώτερα προϊόντος τοῦ διηγήματος· εἶνε δὲ καιρὸς νὰ ἐπιστρέψωμεν ἤδη ἐντὸς τῆς μονῆς πρὸς τὸν Ἀλῆν, τὸν ἥρωα τοῦ παρόντος πονήματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Τὸ θαῦμα

Δὲν εἶχε παρέλθει χρόνος πολύς, ἀφ' ὅτου ὁ Μίλιος ἀπεμακρύνθη, καὶ ὁ Παπᾶ Εὐθύμιος διευθύνθη πρὸς τὸ μέρος, ἔνθα ἦν περιωρισμένος ὁ νέος, τὸν ὁποῖον ὁ Μίλιος μεθ' ἑαυτοῦ εἶχε φέρει.

— Ὁ Μίλιος μὲ εἶπεν ὅτι πεινᾷς· τί εἶσαι; χριστιανόπουλο ἢ τουρκάκι; ἠρώτησεν οὗτος, ἅμα ἤνοιξε τὴν θύραν.

— Ἡ καταγωγή μου εἶνε χριστιανικὴ ἀπεκρίθη ὁ νεανίας μετὰ σταθερότητος καὶ τόλμης, ἤδη ὅμως δυστυχῶς εἶμαι τοῦρκος, ὡς θὰ καταντήσωσιν ὅλοι οἱ χριστιανοί.

Τὸ ὕφος του ἀφώπλισε τὸν μοναχόν, ὅστις προσεκάλεσε τὸν αἰχμάλωτον νὰ παρακαθήσῃ τῇ ἰδίᾳ τραπέζῃ, ἵνα συνδειπνήσωσι τρώγοντες κομμάτιον ψυχροῦ κρέατος, ἐλαίας καὶ παξιμάδια.

Ὁ νεανίας ἤρξατο ἐλευθέρως καὶ μετὰ πολλῆς οἰκειότητος νὰ καταβροχθίζῃ τὰ παρατεθειμένα συνάμα δὲ νὰ συνδιαλέγηται, ἐνῷ ὁ μοναχὸς ἐν τῇ μικρᾷ ἐντάσει τοῦ φωτὸς ἐπεξειργάζετο τὴν ζωηρότητα αὐτοῦ καὶ ἀπλήστως ἐθαύμαζε τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς εὐειδοῦς φυσιογνωμίας του.

Εἶχε τὴν κόμην μακράν, ξανθήν, ἐπίχρυσον καὶ λεπτὴν ὡς τὴν νεογέννητον τοῦ βόμβυκος μέταξαν· τὸ χρῶμα τοῦ προσώπου του ρόδινον, ἀνθηρότατον καὶ τρυφερὸν ὡσεὶ παιδίσκης· τοὺς ὀφθαλμοὺς κυανοῦς ὡς τὴν χροιὰν τοῦ οὐρανοῦ, ὁτὲ μὲν διαχέοντας πῦρ ἐνθουσιαστικόν, πῦρ βλεμμάτων ἡρωϊκῶν, ὁτὲ δὲ ἀλλοιωμένους καὶ ὑποκρινομένους τρυφερότητα ψυχῆς, συμπάθειαν καὶ καλοκαγαθίαν.

Ὁ Παπᾶ Εὐθύμιος καταγοητευθεὶς ἐν τῇ ἁπλότητι αὐτοῦ, ἐκ τῆς μελιρρύτου τοῦ παιδὸς λαλιᾶς, οὐχὶ μόνον δὲν ἠδύνατο νὰ ἐμβαθύνῃ εἰς τὸν χαρακτῆρα του, ἀλλ' ἐνόμιζεν ἑαυτὸν συνδιαιτώμενον μετὰ ἀγγέλου.

— Ναί, εἶμαι Ἀλβανός, ἀγαπητὲ καὶ σεβάσμιε πνευματικέ, τῷ ἔλεγεν οὗτος μετὰ φωνῆς δελεαζούσης.... διατί νὰ τὸ κρύψω; εἶμαι καὶ μουσουλμάνος, ἀλλὰ καὶ ἡ καταγωγὴ καὶ ἡ ψυχή μου εἰσὶ χριστιανικαί, ἑλληνικαί. Ὁ πάππος μου καταβαίνει κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν ἐκ τοῦ Γεωργίου Καστριώτου, δηλ. τοῦ ἥρωος τῆς Κρόγιας, Σκενδέρμπεη... ὁ μακαρίτης πατήρ μου ὁ Βελῆ-βέης τοῦ Τεπελενίου ἦτον ὁ ἀγαπητότερος τῶν φαναριωτῶν, οἵτινες καὶ τὸν κατέστησαν Σαντζιὰκ τῶν Δελβίνων. Ἦτον ἄνθρωπος, ὅστις ἔκαμε τόσα καὶ τόσα καλὰ πρὸς τοὺς Χριστιανούς. Τούτου ἕνεκα καὶ ἐγώ, αἰσθανόμενος τὸ αἷμα ὅπερ ῥέει ἐν ταῖς ἀρτηρίαις μου, ἔδραξα τὰ ὅπλα καὶ ὡς ἁρματωλὸς μετὰ τῶν ἁρματωλῶν σας πολεμῶ τοὺς Τούρκους. Ναί, σεβάσμιέ μου πάτερ, τοὺς πολεμῶ, διότι οὗτοι δὲν φείδονται οὔτε Χριστιανῶν οὔτε Μουσουλμάνων, ἀλλ' ἔρχονται εἰς τὴν Ἤπειρον, ἵνα ἁρπάσωσι τὴν περιουσίαν ἀμφοτέρων. Ἀρκεῖ νὰ ἔχῃς περιουσίαν καὶ ἡ κεφαλή σου θέλει μεταφερθῇ εἰς Κωνσταντινούπολιν μετὰ τῶν ἀγαθῶν σου... πόσον ἡμεῖς οἱ Ἀλβανοὶ εἴμεθα ἄφρονες διαφωνοῦντες ἐπὶ μικρῶν πραγμάτων διὰ ἕνα πῆχυν γῆς καὶ ἐπιτρέποντες πρὸς τούτους τοὺς ἀγενεῖς νὰ μᾶς λῃστεύωσι καὶ νὰ ἀτιμάζωσι τὸ ὡραῖον φῦλον μας!

Μετὰ τὴν προσηγορίαν ταύτην ὁ παῖς προσήλωσεν ὡς ἀνὴρ τεσσαρακοντούτης τὰ βλέμματα ἐπὶ τοῦ μοναχοῦ, καὶ θεατρικῶς κρατῶν ἐναέρια ἐν μὲν τῇ μιᾷ χειρὶ τεμάχιον ἄρτου, ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ κρέατος, ἐθεώρει τοῦτον ζητῶν νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὴν διάνοιάν του.

— Μὰ τὸ ἱλαρὸν φῶς, οἱ λόγοι σου εἶνε χρυσοῖ Βελῆ Ζαδέ, σύννους ἀπεκρίθη ὁ καλόγηρος, ἀλλὰ τίς τοὺς πιστεύει!... τίς ὁ πιστεύων ὅτι ὁ σίελος τοῦ ὄφεως δὲν περιέχει δηλητήριον!!...

— Ὅλοι οἱ ὄφεις δὲν εἶνε φαρμακεροί, διέκοψεν ὁ Ἀλῆς ὑπερηφάνως... δὲν σοὶ ἔτυχε νὰ ἴδῃς ἀνθρώπους κομίζοντας ὄφεις εἰς τοὺς κόλπους αὐτῶν; δὲν σοὶ ἔτυχε, μετὰ περισσοτέρας ζέσεως, ἠρώτησε, νὰ ἴδῃς ἀνθρώπους ἐναποταμιεύοντας εἰς τὰ γυμνὰ στήθη των μεγάλα καὶ μικρὰ ἑρπετά, χωρὶς οὔτε ἡ γλῶσσα, οὔτε ὁ σίελός των ποτὲ νὰ τοὺς δηλητηριάσῃ;

— Ναί, πλὴν τούτου εἶνε, διότι πρότερον ἀπέρριψαν τοὺς ὀδόντας των καὶ τοὺς κατέστησαν ἀνικάνους νὰ δαγκάσωσιν εἶπε γελῶν ὁ μοναχός.

— Ἀπατᾶσαι· πίστευσόν με, ἀπατᾶσαι, πάτερ μου, καὶ λυποῦμαι ὅτι μὲ φέρεις εἰς θέσιν νὰ ἀντικρούσω τὰς ἀξιολόγους ἰδέας σου... φαίνεσαι ὅμως ἀνὴρ φιλελεύθερος καὶ καταδεκτικός, καὶ τοῦτο δίδει τὸ θάρρος πρὸς ἐμὲ τὸν ταπεινὸν αἰχμάλωτόν σου νὰ ὁμιλῶ μετὰ τῆς αὐτῆς παρρησίας μεθ' ἧς, εἶμαι βεβαιότατος, ἤθελες ὁμιλεῖ καὶ σύ, ἂν εὑρίσκεσο εἰς τὴν θέσιν μου.

Ὁ πονηρὸς Ἀλῆς διὰ τῆς ἀταραξίας καὶ τοῦ φιλοφρονητικοῦ αὐτοῦ τρόπου ἐνέχεεν ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ μοναχοῦ ρεῦμα μαλακτικῆς κολακείας.

— Ὁμίλει θαρραλέως...ἀγαπῶ τῳόντι τοὺς φιλελευθέρους ὑπετραύλισεν οὗτος...δὲν εἶσαι αἰχμάλωτος, διότι, τὸ ὁρᾷς, φιλοξενεῖσαι ἐπὶ τῆς ἰδίας τραπέζης μου.

— Ἀπατᾶσαι λοιπόν, ἐπανέλαβεν οὗτος, ἅπαντες οἱ ὄφεις δὲν εἶνε δηλητηριοῦχοι ἐκ γενεᾶς... ἀληθές, ὅτι ὁ πρῶτος ὄφις ἐπήνεγκε τὰ δεινὰ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἀλλὰ μήπως ἐκ τοῦ Ἀδὰμ καὶ τῆς Εὔας δὲν ἐτέχθησαν εἰς τὸν κόσμον καὶ κακοὶ καὶ καλοὶ ἄνθρωποι; πίστευσόν με, ὅτι ἐγεννήθησαν τόσοι κακοὶ ὅσοι καὶ καλοὶ ὄφεις ἀπὸ τὸν προσενεγκόντα τὸ μῆλον πρὸς τὴν Εὔαν. Ὄχι, δὲν ἀπατῶμαι, εὑρίσκονται εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἄνθρωποι, διδάσκαλε, τῶν ὁποίων ὁ σίελος εἶνε μᾶλλον δηλητηριοῦχος ἢ τῶν ὄφεων· ἄνθρωποι τῶν ὁποίων οἱ ὀδόντες δάκνουσι μᾶλλον ἢ οἱ τῶν πυθώνων.

— Εὖγε, εὐλογημένε, ὁμιλεῖς ὡς γέρων, ἑξηκοντούτης ἐτονθόρησεν ὁ μοναχὸς μετ' εὐχαριστήσεως ἐπεξεργαζόμενος τὸ ὡραῖον αὐτοῦ πρόσωπον.

— Ἐπολιάνθην πρὶν τοῦ καιροῦ μου, ἀγαθέ μοι πάτερ, αἱ τρίχες ἐλευκάνθησαν, ἀπεκρίθη οὗτος θέτων μετ' ἀναστεναγμοῦ τοὺς δακτύλους ἐπὶ τῆς κεφαλῆς.

— Ἄ, εἶσαι νέος, νεώτατον παιδίον ἔτι, διέκοψεν ὁ μοναχός... Ἀμφιβάλλω ἂν εἶσαι δέκα ὀκτὼ ἐτῶν... θὰ ζήσῃς πολλοὺς ἀκόμη χρόνους καὶ ἴδῃς καὶ θὰ πάθῃς πολλά, πολλὰ πράγματα, ἅτινα θὰ ἐξαλείψουν ἐκ τῆς μνήμης σου ὅσα ἄχρις ὥρας εἶδες. . . . περίεργος εἶνε τῳόντι ἡ νεότης . . . ὅταν ἐν αὐτῇ διάγωμεν, διαφλεγόμεθα νὰ ἀναδειχθῶμεν πρεσβύτεροι, φανταζόμεθα ἑαυτοὺς προσβεβλημένους ὑπὸ δεινῶν, ἐνῷ τεσσαράκοντα ἔτη κατόπιν ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἤμεθα κατὰ τεσσαράκοντα ἔτη νεώτεροι.

— Ἂν ἔχω ἐπιθυμίαν τινὰ νὰ ζήσω εἶνε μόνον μία... τὸ γνωρίζω οὐδέποτε θὰ πραγματοποιηθῇ . . . . γνωρίζω ἔτι ὅτι θὰ ὑπομειδιάσῃς, ὅταν τὴν ἀκούσῃς, θὰ τὴν ἐκλάβῃς ὡς τουρκικὴν ὑποκρισίαν καὶ μολαταῦτα ἐμφιλοχωρεῖ καὶ ἀδιαλείπτως πλήττει τὸ στῆθος μου, ὡς ἡ κατὰ τὴν ὥραν ταύτην ὁρμωμένη τρικυμία δέρει τὴν ἀτμοσφαῖραν. Ναί, ἀνδρεῖέ μου καλόγηρε, αἰσθάνομαι τὴν καρδίαν τεθαμμένην ἐντὸς φύλλων ἀκανθωδῶν, ἕκαστον τῶν ὁποίων εἶνε φύλλον ἓν φιλοδοξίας, μὲ τὴν σειράν του ἐγγίζον τὸ κεντρίον του ἐπὶ τῆς δυστυχοῦς ταύτης καρδίας μου καὶ κρατοῦν τὴν πληγὴν τῶν ματαίων ἐπιθυμιῶν μου εἰς ἀέναον φλόγωσιν. Τὸ ἐπαναλέγω, γέλασον ἂν θέλῃς πλὴν συγχρόνως συλλυπήθητε . . . . φιλοδοξία μου, εἶπε πιάνων καὶ σφίγγων σπασμωδῶς τὴν χεῖρα τοῦ μοναχοῦ, εἶνε ἄλλη ἢ νὰ ἑνώσω εἰς σῶμα ἓν τοὺς Ἀλβανούς, νὰ τοὺς κάμω νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὴν ἀληθῆ των θρησκείαν, τὴν τοῦ Χριστοῦ, ἐκ τῆς ὁποίας πρὸ πεντήκοντα μόνον ἐτῶν ἀπεσκίρτησαν, καὶ νὰ ἀναδείξω τὴν γῆν ταύτην τῶν ἀνδρείων μίαν ἐπικράτειαν, ἓν βασίλειον ὡς τὸ τοῦ μεγάλου Πύρρου.

Ὁ νέος Ἀλῆς ἐξέφραζε τοὺς λόγους τούτους καὶ ἐπὶ τῆς φυσιογνωμίας του διέλαμπε δραματική τις ὑποκρισία· τὰ δάκρυα ἦσαν ἑτοιμόρροα ἐν τῷ κοίλῳ τῶν ὀφθαλμῶν του, ὅπερ διαθέτει τινὰ νὰ πιστεύσῃ, ὅτι τὰ χείλη τοῦ λέγοντος ἐκφράζουσι τὰ τῆς καρδίας αἰσθήματα· πλὴν ἡ ψυχὴ ἐκείνη εὑρίσκετο ἔτι εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ σταδίου της, οὐδαμῶς αὐτὴ ἑαυτὴν γινώσκουσα καὶ ἀγνοοῦσα τὰς περιπετείας τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, τὸ δέλεαρ τῆς κοινωνίας, τὰ κυοφορούμενα ἔτι τῆς καρδίας τρομερὰ πάθη, τὸ ἐλατὸν καὶ εὔκτητον τῆς συνειδήσεώς της καὶ τὸ σπουδαιότατον τῆς ἐκτεταμένης πλὴν κολασφόρου καὶ σατανικῆς φαντασίας της τὰ ὅρια.

Ὁ μοναχὸς ἂν καὶ ἐνδεδυμένος καλογηρικὸν ράσον, οὐχ ἧττον ὅμως ἦτο στρατιώτης καὶ βαρύνωτος καὶ ἁρματωλός. Ἐν τῇ ἀκροάσει τοιαύτης ὁμιλίας ἐσκίρτησεν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ἐφ' οὗ μ' ἐσταυρωμένα γόνατα ἐκάθητο, ὡς ὁ αἰσθανόμενος λέων τὴν κλεῖδα τῶν σιδηρῶν φραγμῶν του. Εἶτα ἀνορθωθεὶς ἐν ἀκαρεῖ ὡς ὑπὸ μυστηριώδους ἠλεκτρισμοῦ ὠθούμενος, εἶπεν ὑψηλῇ τῇ φωνῇ.

— Ἡ φιλοδοξία σου, εὐλογημένε, ἂν λέγῃς τὴν ἀλήθειαν, εἶνε καὶ εὐγενὴς καὶ ἀξιέπαινος. Ἐξομολογοῦμαι δ' εἰλικρινῶς, ὅτι ὅπερ τὰ μάλιστα τὴν στιγμὴν ταύτην μὲ καταπλήττει εἶνε, τὸ τίνι τρόπῳ ἐφυτεύθη ἐν τοιαύτῃ νεαρᾷ καρδίᾳ τοιοῦτον κολοσσαῖον δένδρον.

ἀκολουθεῖ

9 # ΤΟ ΠΑΡΟΝ

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΔΗΣ

ΗΤΟΙ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΡΑΘΡΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1850 — 1881.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΕΞ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.— ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

Ἡ Τράπεζα.

Ὁ κ. Πάτροκλος Σκοπελίδης δὲν ἦτο νέος δυνάμενος ἐξ οὐδεμιᾶς ἐπιδείξεως νὰ θαμβωθῇ. Ἐγευμάτισεν εἰς τὰ ἀνάκτορα τῶν Ἀθηνῶν εἰς διαφόρους εὐκαιρίας· εἰς τῶν Πρέσβεων τῶν ξένων δυνάμεων καὶ ἐν τοῖς προτέροις ταξειδίοις του εἰς Ἰταλίαν καὶ Βαυαρίαν εἰς τὰ μέγαρα πολλῶν εὐγενῶν. Καὶ ὅμως δὲν πρέπει νὰ κρύψωμεν ὅτι ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς εἰσόδου του ἐν τῇ παστάδι ταύτῃ μέχρις ἐκείνης τῆς ἐγέρσεώς του, αἱ ἐντυπώσεις αὐτοῦ ἦσαν ποικίλαι καὶ τοῦ ζωηροτέρου χαρακτῆρος· καὶ ἰδοὺ διατί· διότι ἐν τῷ γεύματι τοῦ κ. Ἀμβροσίου εὗρε τὸν ἀρχαῖον ρωμαϊκὸν συρμόν, τὴν διεφθαρμένην, λέγομεν, τῶν Ῥωμαίων ἐποχήν.

Εἷς γοργὸς ὀφθαλμὸς ἑκουσίως ἢ ἀκουσίως γίνεται παρατηρητής· εἷς ὀξύνους ἐγκέφαλος ἑκουσίως τε καὶ ἀκουσίως τρώγων ὑπολογίζει τὴν δαπάνην τοῦ συμποσίου· μία γόνιμος φαντασία ἐν τῷ γεύεσθαι τῶν ἐκλεκτῶν οἴνων, ἑκουσίως ἢ ἀκουσίως ἐξάπτεται, ρεμβάζει καὶ δραματοποιεῖ τὸ ἐνώπιόν της θέατρον καὶ τοὺς παρακαθημένους συνδαιτυμόνας.

Εὐδαίμων καὶ τρισευδαίμων ὁ ὑφ' ἁπλοῦ καὶ ζωώδους καὶ κτηνώδους μόνον συνιστάμενος, ὁ ἄνευ φαντασίας, ὁ τρώγων καὶ πίνων καὶ εὐφραινόμενος εἰς τοῦ κ. Ἀμβροσίου τὴν τράπεζαν καὶ μὴ ὑποκείμενος εἰς τοὺς πειρασμοὺς καὶ τοὺς ἐρεθισμοὺς τῶν εἰρημένων τριῶν κατηγοριῶν.

— Ἰδοὺ μία τράπεζα, ἔλεγε καθ' ἑαυτόν, ἀνταξία ἐκείνης τοῦ Ἡλιογαβάλου. Τί λέγω; Τὸ λεπτὸν τραπεζομάνδυλόν της μετὰ τῶν χειρομάκτρων, ἐκ σπανιωτάτου λινοῦ ὑφάσματος τῆς Λήδ, εἶνε πολυτιμοτέρας νέας κατασκευῆς ἐκείνων τοῦ ἰδίου τούτου μονάρχου. Ὁποίας ἀξίας εἶνε ἡ ἀφθονία τῶν κρυσταλλωτῶν τούτων φιαλῶν καὶ ποτηρίων! Εἴμεθα εἴκοσι ἐπὶ τῆς τραπέζης, καὶ ἐνώπιον ἑκάστου ἡμῶν κεῖνται μία κρυστάλλινος ὑδροφιάλη, ἓν ποτήριον ὕδατος, ἓν καμπανίτου οἴνου, ἄλλο διὰ τὸν βορδιγάλειον, ἕτερον διὰ τὸν ρήνειον, καὶ πέμπτον διὰ τὸν Ξερὲς τοῦ Lafrontére. Εἰς ἐφεδρείαν ὑπάρχει καὶ ἕτερον ποτήριον τῆς σπανιωτέρας ὑελουργίας διὰ τὸν οἶνον τῆς Ὀπόρτης.... ὢ ποῦ εἶσαι, τί ἔγεινες Σπαρτιατική μου λιτότης καὶ ἐγκράτεια! Τρία ἢ τέσσαρα ζεύγη μαχαιροπηρόνων ἀργυρῶν καὶ ἐλεφαντίνων ἐπίσης ἐνώπιον ἑκάστου ἡμῶν, τῆς ἐντελεστέρας τῆς Σχέφηλδ χαλυβδοποιΐας..., Ἀλλὰ τί σημαίνουσι ταῦτα ἐνώπιον τῶν ἐπὶ τῆς τραπέζης κρυσταλλίνων κήπων τῆς Βαβυλῶνος!!! Τίνα ἄλλην ὀνομασίαν δύναμαι νὰ δώσω πρὸς τοὺς χρυσοῦς, ἀργυροῦς καὶ κατοπτροφόρους δίσκους, τοὺς φέροντας ὑψηλὰ ἀργυρᾶ δένδρα, ἐπὶ τῶν χρυσῶν κλάδων καὶ φύλλων τῶν ὁποίων κρέμανται εἰς λαμπρὰ κάνιστρα αἱ σπανιώτεραι ὀπῶραι οἱασδήποτε ὥρας τοῦ ἔτους! Ὦ! ἐτέθη ποτὲ ἐνώπιον τοῦ Οὐϊτελίου, τοῦ κατασκευάσαντος τὸν περίφημον δίσκον τὸν ὀνομασθέντα ἀσπίδα τῆς Ἀθηνᾶς, ἐνώπιον τοῦ Κράσσου, τοῦ Μ. Σάβρου, τοῦ Λουκούλλου ἢ τοῦ Λ. Αἰμιλίου, χρυσουργίας καλλιτεχνικώτερον καὶ πολυτιμότερον ἀριστοτέχνημα, τοῦ ἐν τῷ μέσῳ ταύτης τῆς τραπέζης γιγαντιαίου λαμπτῆρος;.... Βάκχε μου Σεληνέ μου, οἱ δροσερώτατοι βότρυες τῆς Μεσογείου διαλάμπουσιν ἐνταῦθα νωπότατοι ἐν τῇ ὀμιχλώδει ἀτμοσφαίρᾳ. Ἀλλ' ὁποῖον καλλιτέχνημα ὁ στυλοβάτης τοῦ λαμπτῆρος τούτου; εἶνε μέγα ἀργυροῦν τύμπανον, ἐφ' οὗ εἰς ἑξήκοντα ἀνάγλυφα παρίσταται ὁ θάνατος τοῦ ναυάρχου Νέλσωνος ἐν Τραφαλγάρ. Σὲ βλέπω, ὦ φίλη μυθολογία, εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας τοῦ στυλοβάτου τούτου! Ναί! ἄνευ σοῦ οὐδὲν ὡραῖον δύνανται οἱ κουτόφραγκοι νὰ παραστήσουν. Εἰς τὴν μίαν γωνίαν τοῦ στυλοβάτου τούτου εἶνε ἡ Κλειὼ γράφουσα τὴν ἱστορίαν τοῦ ἥρωος, εἰς τὴν ἑτέραν ἡ θεὰ Νίκη κρατοῦσα στέφανον, εἰς τὴν τρίτην ἡ Δόξα κρατοῦσα δάφνην, καὶ εἰς τὴν τετάρτην ἡ Ἀθανασία. Ἄνωθι τοῦ τυμπάνου καὶ παρὰ ταῖς τέσσαρσι γωνίαις του ἀνατινάσσονται τέσσαρες φοίνικες ὑψηλοί, ἐκ βαρυτάτου ἀργύρου, περιπλεκόμενοι φυσικώτατα μὲ τὰς διακλαδώσεις καὶ φυλλίδας καὶ φοινικοκαρποὺς τῶν ἐκ τούτων, ἐκ τῶν καλύκων των, τῶν ἀνθέων ἢ καρπῶν των ἐξέρχονται, πόσοι;... εἷς, δύο, τρεῖς, τέσσαρες, πέντε, δέκα, εἴκοσι, καὶ εἴκοσι λαμπαδοῦχοι μὲ τοὺς λαμπροὺς φανούς των! Ἔρχονται τώρα οἱ κρυσταλωτοὶ δίσκοι, οἱ ἐκ τῶν ἀργυρῶν κλάδων τοῦ Φοίνικος κρεμάμενοι. Ὁ ὑψηλότερος εἶνε ἀμίμητος· ἰδοὺ ἐπ' αὐτοῦ τρεῖς σπανιώτατοι ἀνανάδες τῶν δυτικῶν Ἰνδιῶν, καθήμενοι ἐπὶ μελανῶν καρυομόρφων βοτρύων, ἐπακουμβοῦντες ἐπὶ τῶν σπανιωτέρων ροδακίνων τῶν αἰθοχρόων μήλων καὶ τῶν λαμπρῶν ἀπιδίων τῆς Μαρίας Ἀντωανέττας! Τί βλέπω; εἰς ἕτερον δίσκον τοῦ αὐτοῦ λυχνούχου, τὸν πέπονα τῆς Σμύρνης κίτρινον νωπὸν καὶ ἀρωματικόν, περικυκλούμενον ὑπὸ τῶν ἀληθῶν μήλων τῶν ἑσπερίδων, τουτέστι τῶν πορτοκαλλίων τῆς Ἱσπανίας. Εἰς ἕτερον δίσκον τὰ ἄφράτα τῆς Χίου ἀμύγδαλα, ἐρχόμενα πρὸς συνάντησιν τῶν σιδηροχρύσων τῶν διακεκαυμένων ζωνῶν. Τὰς σταφίδας καὶ ἰσχάδας τῆς Σμύρνης, ἀνάμικτα μὲ τὰ ζαχαρωτὰ τῶν Παρισίων εἰς χρυσᾶ χαρτία, τὸν φοίνικα καὶ τὰς βανάνας τῆς Αἰγύπτου, τὰ λεμονάκια τὴν ροδοζάχαριν καὶ τὴν μαστίχαν τῆς Χίου, τὸ φραγκοστάφυλον τῆς Κωνσταντινουπόλεως περικυκλούμενα ὑπὸ τῶν εὐωδεστέρων καὶ σπανιωτέρων ἀνθέων. Ὁ λυχνοῦχος οὗτος εἶνε ἀξίας τοὐλάχιστον δύο χιλιάδων λιρῶν, καὶ ἰδοὺ ὑπάρχουσι δύο ἕτεροι ὁμοιόμορφοι, ἂν καὶ ὀλίγον ἐλάσσονες τούτου, εἰς τὰ δύο ἄκρα τῆς τραπέζης, ἐπίσης καταφορτωμένοι ἐκ διαφόρων ὀπωρῶν νωπῶν καὶ κρυσταλλωμένων καὶ ποικίλων γλυκυσμάτων.

Ἀλλὰ μήπως καθὼς αἱ σκηνογραφίαι τῶν κοιλάδων τῆς Ἠπείρου, ὡς ἐκεῖναι τοῦ Πίνδου, τῶν Τεμπῶν καὶ τοῦ Ὀλύμπου, ἡ μία διαδέχεται τὴν ἑτέραν μετὰ νέου θελγήτρου καὶ νέας μαγείας, ὅπως τοῦ περιηγητοῦ ἡ ὅρασις πώποτε μὴ ἀπαυδήσῃ, μήπως λέγω, οὕτω καὶ ὁ τρισόλβιος κ. Ἀμβρόσιος ζητεῖ τάχα ἀντὶ τῆς μιᾶς τῶν αἰσθήσεών μου διὰ μιᾶς νὰ ὑποδουλώσῃ καὶ τὰς τρεῖς; ὢ! ναὶ ὄσφρησίς μου, γεῦσίς μου, ὅρασίς μου, ἀπόψε διὰ παντὸς ἀπώλεσα ὑμᾶς! Ὁρῶ ἐπὶ τῆς τραπέζης ξύριχα τῆς Ἀζοφικῆς τὸ χαβιάριον τοῦ Ἀστραχάν, τὰ τουρσία τοῦ Ἀρχιπελάγους, τὰς καρύδας τῆς Σμύρνης, τὰς ἐλαίας τῆς Ἀττικῆς, τὸν καπνιστὸν σκόμβρον, τὰ παγῶτα νίτικα καὶ τὰς σαρδέλλας τῶν μερῶν μας. Ἀλλὰ τί βλέπω;.... Μήπως ἄρα λανθάνομαι;.... εἶνε δυνατόν! καὶ ἡ ἰδία λακέρδα τοῦ Εὐξείνου ἔρχεται νὰ ἐπισκεφθῇ ἐν Λονδίνῳ τὴν τράπεζαν τοῦ κ. Ἀμβροσίου!!!....

Αἱ σκέψεις αὗται δι' ἀστραπῆς ταχύτητος διήρχοντο ἑκουσίως τε καὶ ἀκουσίως διὰ τῆς γονίμου φαντασίας τοῦ κ. Σκοπελίδου. Ἑκουσίως δὲ καὶ ἀκουσίως ἀναπολῶν τὴν ρωμαϊκὴν πολυφαγίαν, εἶπε καθ' ἑαυτόν. Αὐτὴ ἐπὶ τοῦ ὅλου εἶνε λογικωτέρα, διότι δὲν τίθενται ἐπὶ τῆς τραπέζης ὡς ἀπὸ τὸν Οὐΐτελον, γλῶσσαι ἀηδόνων, μυελὰ παγωνίων καὶ φασιανῶν, γάλα τῶν Μυρηνῶν, καὶ κεφαλαὶ στρουθοκαμήλων.

Καὶ ὅμως ὁ κ. Πάτροκλος μολονότι ἐκορέσθη ἐκ θαυμασμοῦ διὰ τὸ φαινόμενον ὅ εἶχεν ἐνώπιόν του, οὔτε κατὰ κεραίαν ἐπρόδωσεν ἑαυτόν. Δὲν ἐξίππάσθη· ἦτο παῖς τῆς Ἀθηναϊκῆς διπλωματίας. Οὔτε τὰς ἐντυπώσεις του, οὔτε τὰς ψυχικάς του συγκινήσεις, οὔτε τὴν ἰδίαν χρηματικήν του στενοχωρίαν ἐπέτρεπε ποτὲ ἐκ τῆς ἐλαχίστης ὀπῆς πρὸς τὸν ἴδιον ἀδελφόν του νὰ κατίδῃ. Ἐνώπιον ἑνὸς δουκὸς ἢ πρίγκιπος ἵστατο ὡς νὰ ἐπάτει ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐδάφους μὲ αὐτόν· ἀνυψῶν τὴν κεφαλήν του, θωπεύων τὸ περιλαίμιόν του, στρίβων τὸν μύστακά του ἢ παίζων μὲ τὴν ἄλυσον τοῦ ὡρολογίου του. Ἀνυψοῦτο μετ' ἐλαστικῆς ἀνισκατιούσης κινήσεως εἰς τοὺς δακτύλους τῶν ποδῶν του, ὡς ὁ ἴδιος νὰ ἐγεννήθη δοὺξ ἢ πρίγκιψ, ὡς ὁ ἴδιος νὰ ἦτο ἐφάμιλλος τῆς περιουσίας των.

Καὶ διατί τοῦτο;

Διότι ὁ κ. Σκοπελίδης ἦτο νέος ρήτωρ, τολμηρός, μὲ ἐπιχειρήματα ἄφθονα, μετ' εὐφραδείας μοναδικῆς, μετὰ πολλῶν καὶ ποικίλων γνώσεων βασίμων τοῦ σημερινοῦ πολιτισμοῦ. Ἐγνώριζεν ὅτι συζητῶν μεθ' οἱουδήποτε ἀνθρώπου ἤθελεν ἐνσπείρει θαυμασμὸν καὶ ἐπιβάλει σέβας, ὅπερ ὁ πλοῦτος μόνος, ὅσον ἐπιζήτητος καὶ ἄφθονος καὶ ἂν ᾖ, ἅμα ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔχῃ τοιαῦτα προσόντα δὲν δύναται ἢ νὰ φαίνηται κωμικὸς καὶ γελοῖος. Ὁ πλοῦτος ἐνσπείρει εἰς τοὺς ἀμαθεῖς κατόχους του τὸ ἐλεύθερον φρόνημα, νὰ ὁμιλῶσι καὶ συνδιαλέγωνται περὶ ὅλων τῶν ἐπιστημῶν καὶ γνώσεων, ἐγκαταλιμπάνοντες πρὸς τοὺς εἰδικοὺς τὸ θέαμα τῆς ἀληθοῦς ἀμαθείας καὶ ἀγυρτίας των.

Ἀλλὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ κ. Ἀμβροσίου ὁ κ. Σκοπελίδης ἐθεᾶτο ἕτερον θέαμα πάντη ξένον τῶν ὑψηλῶν γευμάτων, ἅτινα εἶδεν εἰς τὰς ἐπιλοίπους ἐπικρατείας τῆς Εὐρώπης. Ἐνώπιον τῆς κυρίας, ἥτις ἐκάθησεν εἰς τὸ ἓν ἄκρον τῆς τραπέζης, ἵστατο ἡ ἐκ σινικῆς ἀργιλλοπλαστικῆς βαλανωτὴ ζωμοδόχη· ἐνώπιον ὅμως τοῦ κ. Ἀμβροσίου, ὅστις ἐκάθισεν εἰς τὸ ἀπέναντι τῆς τραπέζης ἄκρον, ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ Ἀμφιτρύωνος (α), ἀνεπαύετο ἐπιμήκης παροψίς, φέρουσα ἀργυροῦν ἐγκῶδες βαρύτατον ἐλλειπτικοῦ θόλου σκέπασμα τῆς ἐντελεστέρας ἀργυροκαλλιτεχνίας τῶν γνωστῶν χρυσοχόων κ. κ. Ἕλκιστον τῆς ὁδοῦ Μεῦρ-Γκέητ τοῦ Ἄστεως. Καθ' ὅλην τὴν δεξιὰν καὶ ἀριστερὰν πτέρυγα τῆς τραπέζης ὑπῆρχον ἔνθεν καὶ ἔνθεν τέσσαρες ἄλλαι ὀψοδόχαι δι' ὁμοίων βαρέων ἀργυρῶν σκεπασμάτων τοῦ αὐτοῦ ρυθμοῦ κεκαλυμμέναι, τουτέστιν ἐννέα τὸ ὅλον. Κατὰ συνέπειαν, ἐκρύπτοντο ὑποκάτωθεν αὐτῶν ἐννέα ποικίλα φαγητά.

Τὸ ὅλον τῆς Τραπέζης ταύτης ἦτο ἐφάμιλλον Φαρναβαζικῆς πολυτελείας.

Καὶ ὅμως ὅταν ἤθελέ τις προσθέσει τὴν κρεμαμένην ὀρειχάλκινον λυχνίαν μετὰ δέκα θαμβερῶν κρυσταλλίνων σφαιρῶν, τὰ ἐπὶ τοῦ μαρμάρου τῆς ἑστίας ἐπιδεικτικὰ καὶ ἀρωματικὰ ἀγγεῖα, ρυθμοῦ δαιδαλείου, δύο μεγάλα ἀπὸ ὀξειδωμένον ἄργυρον καὶ σίδηρον λαμπτοῦχος, ἓν χρυσοῦν ὡρολόγιον μὲ τὰς Μούσας ὀρχουμένας πέριξ τοῦ Ἀπόλλωνος ὑπὸ θολοειδῆ ὕελον, λεπτὸν ὡς μίγματος πομφόλυγα, καὶ τὰς εἰς τοὺς τοίχους ἐλαιογραφίας καθὼς καὶ τὰς ἐκ Σανδαρακινῆς στόφης μὲ ἐρυθρὰ τάργανα καὶ θυσσάνους αὐλαίας, καὶ τὰς διαφανεῖς φιάλας τῶν οἴνων, ὁ ἐξ Ἑλλάδος προερχόμενος Ἕλλην ἠσθάνετο ἑαυτὸν ἄκρως ὑπερήφανον, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἀντεπροσωπεύετο τόσον ἐπαξίως ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπὸ τοῦ ἐν Λονδίνῳ ἕλληνος ἄνευ μισθοῦ, ἄνευ ἐπιμισθίων.

— Ἂν τὸ γεῦμα τοῦτο τὸ διδόμενον δι' ἐμὲ μόνον σὰν φασόν εἶνε τοιαύτης πολυτελείας, διεννοεῖτο ὁ κ. Σκοπελίδης, τί ἄρα πρέπει νὰ εἶνε ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα δίδει ὁ κ. Ἀμβρόσιος πρὸς λόρδους καὶ δοῦκας Ἄγγλους... πρὸς τὰ μέλη τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας... Εὖγε, κύριε Ἀμβρόσιε, εὖγε γνήσιον τέκνον τῆς Ἑλλάδος.... Ὁ Θεὸς νὰ σοὶ δώσῃ νὰ ζήσῃς ἡμέρας πολλάς, διότι τὸ βλέπω, ἀφ' ὑμῶν τῶν ἐν Λονδίνῳ Ἑλλήνων ἐξαρτᾶται μόνον ἡ ἀπελευθέρωσις τῶν δούλων ἀδελφῶν μας.... ἡ ἐπανάκτησις τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ὁ κ. Πάτροκλος Σκοπελίδης περιέφερε τὰ βλέμματα εἶδε πέριξ τῆς τραπέζης τρεῖς ὑπηρέτας μὲ λευκὰ περιλαίμια καὶ ἱματισμὸν τοῦ χοροῦ καὶ δύο θεραπαινίδας ἐξ ὧν ἡ μία ἦτο ὑπερτέρα εἰς τὸ κάλλος τῆς περικαλλεστέρας νύμφης, ἀφρόεσσα μετ' ἀφθόνου ξανθῆς κόμης καὶ ἀναστήματος ὑψηλοῦ. Ἔστρεψε τοὺς ὀφθαλμούς του ἐπὶ τῶν παρακαθημένων κυριῶν καὶ τῶν ἑστιάδων θυγατέρων των καὶ δὲν ἠδυνήθη νὰ κρατηθῇ· ἐξῆξεν ἀκουσίως...

— Ἰδοὺ τὸ πρῶτον ἐλάττωμα, εἶπε, τὸ ὁποῖον εὑρίσκω εἰς τὸ βασιλικὸν τοῦτο συμπόσιον. Ἡ κυρία ἔπραξε μέγιστον ἁμάρτημα· ὤφειλε ποτὲ νὰ μὴ καταβιβάσῃ τὰς Ἀλσηΐδας καὶ Ὀρεσιάδας νύμφας ἵνα ὑπηρετήσωσι τὰς σκιὰς τοῦ Ταρτάρου.

Ἡ κ. Ἀμβροσίου κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐποίησε νεῦμα πρὸς τοὺς θεράποντας ν' ἀφαιρέσωσι τὰ καλλύμματα τινῶν τῶν παροψίδων ὅπως γίνῃ ἔναρξις τοῦ τρώγειν.

Τοῦτο διέκοψε τὰς τοιαύτας σκέψεις τοῦ σκεπτικοῦ ἡμῶν φιλοσόφου τῆς νέας Ἑλλάδος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ΄.

Τὸ γεῦμα.

— Πέρνετε ὀλίγη σοῦπα χελώνας, μίστερ Σκοπελίδη; ἢ καλλίτερα παίρνετε πιλάφι μὲ γιουβαρλάκια; ἠρώτησεν ἡ κ. Ἀμβροσίου.

— Χελώνας!... Ὄχι, καλλίτερα ἔχω τὸ πιλάφιον, κυρία μου, εἶπεν ὁ κ. Σκοπελίδης, αἰσθανθεὶς ρῖγος εἰς τὸ ὄνομα ζώου, ὅπερ ἐν Ἑλλάδι εἶνε ἄλλως εἰς ἄκρον περιφρονημένον.

— Δὲν σᾶς ἀρέσει ἡ χελῶνα; εἶνε τὸ μεγαλείτερο λούξερι (πολυτέλεια) καὶ τὸ μεγαλείτερο ντελίκασι (ἁβρὸν εἰς τὴν γεῦσιν) τῶν ἄγγλων.... Τὴν ἀγοράζομεν ἀπὸ τὸ περίφημο τοῦ Σχίπεντ-Τόρτελ-Τάβερν εἰς τὸ Λίντελ-Χόλ-Στρεῖτ (περίφημον ξενοδοχεῖον τοῦ πλοίου καὶ τῆς χελώνης τῆς ὁδοῦ Λίντελ-Χόλ) ὅπου ἀγοράζει καὶ ὁ Πρένς τῆς Οὐέλς... εἶνε τὸ πλειὸ περίφημο τῆς Λόντρας μέρος διὰ τὴν χελωνήσια σοῦπα.

— Δοκίμασέ την, μίστερ Πάτροκλε... εἶνε ἡ περίφημη σοῦπα τῆς χελώνας ποῦ ἀγαποῦνε πολὺ οἱ ἐγγλέζοι... τὴν πουλοῦνε στὸ Σχὶπ-ἔντ-Τόρτελ ἑπτὰ σελίνια τὸ πιάτο, ἔκραξεν ὁ Ἀμφιτρύων ἐκ τοῦ ἄλλου ἄκρου τῆς τραπέζης.

— Ἑπτὰ σελίνια δι' ἓν πινάκιον ζωμοῦ!... ἐψέλλισεν ὁ κ. Σκοπελίδης ἐκπληκτος, ἑπτὰ σελίνια εἶνε ἐννέα δραχμαί, μὲ τὰς ὁποίας ζῇ τὴν ἡμέραν μὲ πολυτέλειαν ὁλόκληρος οἰκογένειαἐν Ἀθήναις... Δῶσατέ μοι κ. Ἀμβροσίου ὀλίγην, παρακαλῶ, ἀλλὰ πολὺ ὀλίγην διὰ νὰ δοκιμάσω μόνον τίνα ἔχει γεῦσιν.

Ἐκ τῆς διανοίας τοῦ κ. Σκοπελίδου διῆλθεν ἡ ἰδέα, ὅτι μόνον ὁ ζωμὸς τοῦ συμποσίου αὐτοῦ ἀνήρχετο εἰς περισσότερον τῶν διακοσίων δραχμῶν.

Ἡ κ. Ἀμβροσίου ἔδωσε πινάκιον τοῦ ὑλικωτάτου ζωμοῦ πρὸς τὸν νέον ἕλληνα, πλὴν οὗτος, μολονότι σχεδὸν ἐλιμοκτόνει, διότι ἀπὸ τῆς 11ης ὥρας τοῦ προγεύματος οὐδὲν ἔφαγεν, ἅμα ἐγεύθη τούτου εἶπε· «καλλίτερον ἔχω τὸ πιλάφιον.

— Πολὺ καλά... Τζαΐμς, ὀλίγον πιλάφι διὰ τὸν μίστερ Σκοπελίδη. Ἐλάϊζα, τὰ γιουβαρλάκια διὰ τὸν μίστερ Πάτροκλον, μειδιῶσα ἐλαφρῶς ἔκραξεν ἡ κ. Ἀμβροσίου πρὸς τοὺς θεράποντας αὐτῆς, διανοουμένη βεβαίως τὸ γνωστὸν «ξεύρει ὁ βλάχος τί ἔχει νὰ πῇ σφογγάτο;»

(ἀκολουθεῖ)

(α) Μεταχειριζόμεθα τὴν λέξιν Ἀμφιτρύων, δι' ἧς σήμερον οἱ Εὐρωπαῖοι ὀνομάζουσι τὸν διδόντα πανδαισίαν, συμπόσιον, ἢ εἰλαπίνην, ὃν οἱ ἀρχαῖοι ἐκάλουν εἰλαπινουργόν. Βεβαίως ὁ Ἀμφιτρύων δὲν ἔδιδε τοιαῦτα γεύματα, ὅπως οἱ Εὐρωπαῖοι σήμερον μεταχειρίζονται τὸ ὄνομά του ἀντὶ ἐκείνου τοῦ εἰλαπινουργοῦ.

9 # ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΗΤΟΙ

Η ΥΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΫΛΟΝ

Ἀλληγορικὴ καὶ παραβολικὴ εἰκὼν τῆς παρούσης καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΠΕΝΤΕ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

Μία τραγελαφικὴ διερμηνεία ἑνὸς τραγελαφικοῦ Εὐαγγελίου ὑπὲρ τῆς δωροδοκίας, καὶ τίνι τρόπῳ ὁ Διάβολος μᾶς ἔδειξεν ὅτι κερδίζει τὰς ψυχὰς τῶν δωροδοκηθέντων.

(Συνέχεια)

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐφάνη, ὅτι ἐνέδωκεν εἰς τὴν αἴτησιν, ἢ μᾶλλον προσεδέχθη αὐτήν, διότι, μετὰ τινα διάσκεψιν τῶν μελῶν της μετὰ τοῦ ἱερέως, ὁ παπᾶ Δωρόθεος ἐπιστρέψας, προὐχώρησε καὶ αὖθις ὅπως τοὺς ὁμιλήσῃ. Τὴν ἰδίαν στιγμήν, μετὰ μεγίστης ταχύτητος προσήγγισεν αὐτὸν ὁ Διάβολος καὶ τὸν ἔφυσησεν εἰς τὸ στόμα. Τὸ αὐτὸ ἔκαμε καὶ εἰς ἕκαστον τῶν κομματαρχῶν τῶν ἐκεῖ συνηθροισμένων.

— Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, λέγει ὁ ἱερεύς· ἐλησμόνησα νὰ σᾶς εἴπω, ὅτι καθ' ὃν χρόνον ἦλθεν ὁ ἀπόγονος Σαούλ, ἐν τῇ Ἑρμουπόλει μας ὅπως μᾶς φέρῃ τὸν χρυσοῦν αἰῶνα, ἀφίχθη καὶ ὁ Διάβολος· ὁ ἴδιος Διάβολος, ὅστις περιελθὼν ὅλην τὴν Οἰκουμένην, παρουσιάσθη μετὰ τῶν ἀγγέλων ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ εἰπὼν «Πάρειμι», ἐζήτησε παρ' αὐτοῦ νὰ παραδοθῇ εἰς χεῖρας του ὁ Ἰώβ.... παρεδόθη ἀλλ' ὁ Διάβολος ἐνικήθη κατὰ κράτος.

Αὐτὸς λοιπόν, ὁ ἴδιος Διάβολος ἀφίχθη εἰς Ἑρμούπολιν, αὐτὸς ὁ Ἀρχιδιάβολος καὶ πατὴρ τῶν Διαβόλων... Μάλιστα, ὁ δημιουργὸς τοῦ Διαβόλου ἐν Τουρκίᾳ. Ὁ Διάβολος οὗτος ἔλαβε τὸ σχῆμα τοῦ ὑποψηφίου βουλευτοῦ Στεφάνου Ξένου, καὶ ἔρχεται μὲ τὰς ὑποσχέσεις νὰ σᾶς κάμῃ ἕνα ἀτμοτροχιόδρομον, καὶ βασανίσῃ ὡς ἄλλοτε ἐβασάνισε τὸν Ἰὼβ τὸν ἀγαπητόν σας Πανιώνιον διὰ τὴν ἀρετὴν καὶ ὑπομονήν του. Ἀπεφασίσθη λοιπὸν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἐδῶ νὰ δοθοῦν ἀνὰ τριάκοντα πέντε φράγκα πρὸς ἕκαστον ὑμῶν, καὶ πάρετε διπλοῦν ὅρκον, δηλαδή, ἕνα ὅτι θὰ λευκοψηφίσητε τὸν συνδυασμὸν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, καὶ ἕτερον ὅτι θὰ μελανοψηφίσητε τὸν Στέφανον Ξένον.

— Διὰ τοὺς δύο ὅρκους, παππᾶ, πρέπει νὰ ἔχωμεν ἀπὸ πενῆντα φράγκα. Πρέπει νὰ ἔχωμεν, δάσκαλε παππᾶ, ἀπὸ εἰκοσιπέντε φράγκα δι' ἕκαστον ὅρκον.

— Μὲ ὅλας τὰς διερμηνείας τῆς Προφητείας του ἔκραξεν ὁ Διάβολος, καὶ ὅλας τὰς τερπνὰς καὶ λαμπρὰς ἐλπίδας τὰς ὁποίας τοὺς ἔδωσε, ἅμα ἐφύσησα εἰς τὸ στόμα τῶν κομματαρχῶν, ἐνέσπειρα εἰς αὐτοὺς νὰ ἀναβιβάζουν σταθερῶς τὰς τιμὰς τῶν ψήφων, ὅπως εὐπρεπὴς οὗτος παππᾶς, ὅστις, ὑπενθυμίζων καὶ μεγεθοποιῶν τὸ μηδαμινόν μου συμβὰν μετὰ τοῦ Ἰώβ, τιμωρηθῇ διὰ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ μισθοῦ του ἀπὸ τὸ κομητᾶτον. Διὰ τοῦ φυσήματός μου ἐνέσταλαξα εἰς τὴν καρδίαν ἑκάστου ψηφοφόρου πῦρ ἀπληστίας. Οἱ πλεῖστοι ὡς οἱ Ἑβραῖοι, θὰ παζαρεύωσι διὰ τὴν ψῆφον των. Θὰ ἀναβιβάσουν αὐτὴν μέχρις ἑκατὸν φράγκων, τὴν λευκήν, καὶ μέχρις ἑκατὸν φράγκων τὴν μέλαινα κατὰ σοῦ, ὡς ἄλλοτε, οἱ Ἰσραηλῖται, οἵτινες ἐπώλουν βόας, πρόβατα καὶ περιστερὰς διὰ τὰς θυσίας πρὸς τοὺς μακρόθεν ἐρχομένους διὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Πάσχα ἐντὸς τῶν εὐρυχώρων περιαυλίων τοῦ Ναοῦ τῆς Ἱερουσαλήμ, οὕτως ἔκαμα καὶ τοὺς ψηφοφόρους τούτους νὰ τιμολογοῦν τὴν ψῆφόν των, ὡς τοὺς Ἰσραηλίτας τραπεζίτας διὰ τὴν συναλλαγὴν τοῦ ἀργυρίου των, ἵνα γδάρωσι τοὺς διεφθαρμένους ὄχλους.

Μετὰ τοὺς λόγους τούτους ὁ Διάβολος, σπογγίζων τὴν πομπώδη ρῖνα του διὰ τοῦ μανδηλίου του, καὶ δίδων χαρμόσυνον ἔκφρασιν εἰς τὸ πρόσωπόν του, ὡς νὰ παρηκολούθει τῆς φαντασίας του νέας τερπνοτέρας ἐντυπώσεις, προσθέτει:

— Δὲν εἶνε μία ψυχὴ ἐνταῦθα, ἥτις τώρα δὲν μὲ ἀνήκει. Ὑπῆρξε μία στιγμή, ὁπόυ εὑρέθην εἰς μεγάλην ἀνησυχίαν, διότι τινὲς τῶν ἀγγέλων καὶ ἀγαθῶν πνευμάτων ἐζήτησαν νὰ εἰσέλθωσι καὶ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἀποσπάσωσι τοὺς παληανθρώπους αὐτούς· ἡ πάλη τότε ἤθελεν εἶσθαι τρομερὰ μεταξὺ ἐμοῦ καὶ αὐτῶν. Ἀλλ' ἅμα οἱ ἄγγελοι τοὺς ἤκουσαν ἑκουσίως νὰ διαπραγματεύωνται τὰς ψήφους των, οὐδεμίαν λαμβάνοντας σημείωσιν τῶν προφητειῶν καὶ διερμηνειῶν τοῦ Εὐαγγελίου, δι' ὧν ὁ ἀγύρτης παππᾶς ἐζήτησε νὰ τοὺς ἐξαπατήσῃ καταπλήττων τὸν ἀμαθῆ νοῦν των ἢ ἐκμεταλλευόμενος τὴν εὐπιστίαν των, ἀπελπισθέντες ἀνεχώρησαν. Κατενόησαν τὸ ἀδύνατον νὰ ἀγωνισθῶσι μετ' ἐμοῦ ὑπὲρ μιᾶς τοιαύτης ἀπελπιστικῶς διεφθαρμένης κοινωνίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄.

Οἱ ὅρκοι, ἡ Μιξοπάρθενος καὶ ὁ Πανιώνιος εἰς τὴν κόλασιν τῶν Μουσουλμάνων.

— Αἴ! κύριοι εἶπεν ὁ Διάβολος, ὅσον διὰ τὸ μέγα ψεῦδος τὸ ὁποῖον ἐσφενδόνισεν ὁ Παπᾶ Δωρόθεος ἐκ τοῦ ἀκαθάρτου στόματός του, ὅτι εἰς τὴν μικρὰν ὑπόθεσιν τοῦ Ἰὼβ ἐστάθην νικημένος καὶ ἀποτυχών, ὅ,τι δύναμαι νὰ σᾶς διαβεβαιώσω εἶνε ὅτι ὁ ἀγύρτης οὗτος εἶνε μέγας ψεύστης. Εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Ἰώβ, τὸ ἐπαναλαμβάνω, ποτὲ δὲν ἐνικήθην· τοὐναντίον κατέπληξα τὸν Ἰὼβ διὰ τοσούτων δυστυχιῶν καὶ πληγῶν, ὥστε τὸν ἠνάγκασα, ἐκφαυλίζων ἑαυτὸν πρὸς τὸν Θεόν, τέλος νὰ κράξῃ ὅτι εἶνε γῆ καὶ σποδός, καὶ τὸν ἔκαμα νὰ ἀναθεματίσῃ τὴν γενέθλιόν του ἡμέραν;.... Προσοχή, ἀκούσατε τὸν ἀνόσιον αὐτὸν ἄνθρωπον.

— Τέκνα μου ἀγαπητά, ἡ ἐπιτροπὴ ἐπιθυμοῦσα νὰ σᾶς εὐχαριστήσῃ, ἀπεφάσισε νὰ δώσῃ, εἰκοσιπέντε φράγκα πρὸς ἕκαστον ὑμῶν διὰ τὴν λευκὴν ψῆφόν σας, καὶ ἄλλα εἰκοσιπέντε διὰ τὸ μαῦρο μονοκούκκι σας πρὸς τὸν πατέρα τοῦ Διαβόλου ἐν Τουρκίᾳ..., Προσεγγίσατε νὰ λάβετε τὸν ὅρκον.

— Δάσκαλε Δωρόθεε, θὰ ὁρκισθῇς τοῦ λόγου σου πρῶτος, διὰ νὰ μᾶς δώσῃς τὸ καλὸ παράδειγμα, πῶς δὲν εἶνε ἁμαρτία νὰ κάμωμε ὅπως λέγεις, εἶπεν ὁ Χατζῆ Γιάγκος.

— Πόσα θὰ πάρῃς τοῦ λόγου σου, παπᾶ, δι' ὅλους αὐτοὺς τοὺς ὅρκους; ἠρώτησεν εἷς ἕτερος συγχρόνως.

— Μόνον ἑκατὸν φράγκα, καὶ ἔχω νὰ ὁρκίσω τόσους ἄλλους, ὅπου περιμένουσιν ἀπ' ἔξω. Ἔκανα τόσα τοῦ ἀπογόνου τοῦ Σαούλ, πλὴν δὲν ἠθέλησε νὰ δώσῃ περισσότερα, εἶπεν ὁ τρισεξωλέστατος ἱερεύς.

— Δὲν εἶνε πολλά, δάσκαλε! ἔκραξεν ὁ Χατζῆ Γιάγκος. Ὁ παπᾶς, βλέπετε, παιδιά μου, δὲν πέρνει πολλά.

— Πῶς δὲν εἶνε πολλά; Ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης ἐπώλησε τὴν ψυχήν του πρὸς ἐμὲ μὲ ὀλιγώτερον τοῦ τρίτου, εἶπε καγχάσας ὁ διάβολος. —

Ὁ ἱερεὺς ὡρκίσθη ὑποκριτικώτατα πρῶτος, καὶ ἤρξατο νὰ ὁρκίζῃ τοὺς λοιπούς.

— Ὑπάγωμεν. Εἴδατε, ἠκούσατε, ἐννοήσατε· τὸ θέρος μου εἶνε ἄφθονον. Ὑπάγωμεν νὰ παρασταθῶμεν εἰς τὰ διαπραττόμενα ὑπὸ τῶν ἐπιλοίπων ψηφοφόρων τῆς χαρακτηριστικωτάτης αὐτῆς νήσου... Ἄλλοτε δὲν ἠδυνάμην ἐκ Σύρου νὰ μεταφέρω εἰς τὰ βασίλειά μου οὔτε μίαν μόνον ψυχήν. Τότε δὲν ὑπῆρχε δωροδοκία, σήμερον ὁ Πανιώνιος ἀνοίγει πέλαγος δωροδοκιῶν καὶ τὴν ἐσχάτην διαφθορὰν ἐνταῦθα. Ἔπειτα ἀνεμιγνύετο πολὺ εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ Κράτους ὁ ἴδιος Ὄθων. Οὗτος ἀπέτρεπε νὰ ἐκτίθενται ὡς ὑποψήφιοι οἱ μᾶλλον ἀνάξιοι ἢ διεφθαρμένοι ἄνθρωποι τῆς κοινωνίας.

— Εἰς ποῖον μέρος, Ἀχριμάν, εἶνε τώρα ὁ Ὄθων; Εἰς τὰ βασίλειά σου ἢ εἰς τὰ Ἠλύσια; ἐτόλμησα νὰ ἐρωτήσω τὸν Διάβολον.

— Ἀφοῦ συντόμως θὰ ἐπισκεφθῇς τὰ Ἠλύσσια καὶ τὰ βασίλειά μου, δὲν δύνασαι νὰ ἔχῃς ὀλίγην ὑπομονὴν ὅπως ἰδίοις ὄμμασι βεβαιωθῇς εἰς ποῖον μέρος εἶνε;

— Μίαν ἐρώτησιν ἔτι, ὦ νομοῖστωρ Ἀχριμάν, εἶπον, ὅταν ἐξηρχόμεθα εἰς τὴν ὁδόν.

— Εἰς τὰς διαταγάς σας, κύριε συγγραφεῦ.... Τί εἶπα; πάτερ μου.... Μὴ δυσαρεστηθῇς, ἀφοῦ ὁ Παπᾶ Δωρόθεος σὲ κηρύττει πατέρα μου, ἀπεκρίθη ὁ Διάβολος χαριεντιζόμενος.

Συγχρόνως, δίδων στροφὴν αἰφνίδιον καὶ ἀγρίαν εἰς τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ προσώπου του, ἐγκαταλείπων ὁλόκληρον τὴν μορφήν του, ἔλαβε μορφὴν γυναικείου τέρατος.

Κατεπλάγημεν καὶ οἱ τρεῖς. Ἐμείναμεν ἐνεοί, πεφοβισμένοι, ἔκπληκτοι. Ἦτο μία μορφὴ ἀσχημοτάτης γυναικός· μετὰ δέκα λεπτὰ ἡ ἀγρία αὐτὴ φυσιογνωμία ἤρχισε νὰ ἐξωραΐζηται· χαρακτηριστικὸν μετὰ χαρακτηριστικὸν ἔλαβε μεταβολάς· παρουσιάσθη ἐνώπιόν μας ὡραιοτάτη εἰκοσαετὴς παρθένος, ἔχουσα τοὺς ἑρμογλυφικωτέρους ὤμους, οὓς ποτὲ εἰς γυναῖκαν καλλονὴν εἶδον, ἀνὰ δὲ διαφανῆ ὡς ἀλάβαστρον λευκὸν λαιμόν, οὗτινος ἡ λίστρωσις τῆς σαρκὸς ἦτο ὡς ἐλεφάντινος. Ὁποία κόμη! Ὁποία ἄφθονος, λεπτοτάτη ξανθὴ ὡς μέταξα κόμη! Ὁποία χείλη ἃ δὲν ἠθέλετε δείξει τὸ καρμίνιον, τὸ μαργαρόδοντον στόμα τῆς κόρης αὐτῆς. Ὅλον τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ σώματος ἦτο γυμνόν, τὸ δὲ κάτω ἐκ τοῦ Παρθενῶνος ἦτο ἔχιδνα εἰδεχθὴς καὶ τερατώδης, ἐφ' ἧς ὡς βδέλλαι ἐκρέμαντο ἀντὶ τριχῶν χιλιάδες κινουμένων ἐχιδνιδίων.

— Χριστέ μου! Θεέ μου! Ἡ Μιξοπάρθενος! ἀνέκραξα μὴ δυνηθεὶς νὰ κατακρατήσω τὰ χείλη εἰς τὴν θέαν ἐκείνην.

— Στῆθι! ἐφώνησεν εἰς τὴν ἀκοὴν τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ ὁ Διάβολος τρέμων. Συνερχόμενος μετὰ τινα λεπτά, εἶπε: Δὲν πρέπει νὰ σᾶς φαίνηται παράδοξος ἡ μεταμόρφωσις αὐτή· δύναμαι νὰ λαμβάνω ἐπὶ τῆς γῆς οἱανδήποτε ἐπιθυμῶ μορφήν, ἀλλ' οὐχὶ καὶ εἰς τὸν Ἅδην. Ἐκεῖ ὡς θὰ ἴδητε ἐγὼ καὶ πάντες οἱ ὑπάλληλοί μου ἔχομεν μίαν καὶ τὴν αὐτὴν μορφὴν ἣν μᾶς ἔδωκεν ἀνέκαθεν ὁ Κύριος. Μὴ λοιπὸν ἐκπλήττεσθε ἐὰν καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς περιηγήσεώς μας ἀλλάζω μορφάς;..., Τί ἐπιθυμεῖς, κύριε συγγραφεῦ, τί εἶχες σκοπὸν νὰ μ' ἐρωτήσῃς; Λέγε· εἶμαι πάντοτε εἰς τὰς διαταγάς σου.

— Ἀχριμάν, κατέκτησες ἐντὸς τοῦ οἴκου τὸν ὁποῖον ἐγκατελείψαμεν, τὸν παπᾶ Δωρόθεον καὶ τόσους ἄλλους ἁμαρτωλούς, ἀλλ' εἰπέ μοι, τί θὰ κάμῃς μὲ τὸν ἀπόγονον τοῦ Σαούλ, τὸν Πανιώνιον καὶ διαφθορέα τῶν συνειδήσεων τῶν δυστυχῶν πενήτων, τὸν ἀγύρτην τοῦτον τὸν δανειζόμενον ἢ ἀγοράζοντα παρ' ἄλλων πατριωτικὰς γνώσεις καὶ δημοσιεύοντα αὐτὰς ὡς ἰδικάς του διερχόμενος ὡς ἀνὴρ σπουδαῖος καὶ πολυμαθὴς τὸν ἀγύρτην αὐτὸν Πανιώνιον, τὸν σφετερισθέντα τὰ ἀργύρια τοῦ Ἰούδα τῆς Τουρκίας, καὶ δι' αὐτῶν ἐξαπατῶντα οἰκτρῶς σήμερον τὸν ἑλληνισμόν; Τὸν ἀναντιρρήτως καὶ ὁρατῶς πρωτίστως ἐργαζόμενον εἰς τὸν καταποντισμὸν τῆς Ἑλλάδος;

— Τίποτε, τίποτε, εἶνε εὐνοούμενός μου. Τούτου τὴν ψυχὴν ἀπήλαυσα σχεδὸν δωρεάν. Οἱ Τζίνς, δηλαδὴ οἱ διάβολοι τῶν Μουσουλμάνων, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὁποίων εἶνε ὁ Μαλὲκ, μοὶ τὴν παρέδωκαν δύναμαι νὰ εἴπω ὡς δῶρον. Ὡς γνωρίζεις, οὗτος ὁ Διάβολος καὶ τὰ τάγματά του εἶνε ὑπὸ τὰς διαταγάς μου. Εἶμαι ὁ ὑπέρτατος ἡγεμὼν πάντων τῶν διαβόλων τῆς κτίσεως. Τὰ ἔργα, τὰ ἆθλα τοῦ Πανιωνίου ὑπῆρξαν ἐν Τουρκίᾳ τοιαῦτα, ὥστε τὰ πνεύματα ἐκεῖνα ἠναγκάσθησαν νὰ προσφύγωσιν εἰς τὸν ἐπιστήθιον τοῦ προφήτου Ζαΐδ Μπὲν Θαμπέτ, ὅπως καταπείσῃ τὸν προφήτην νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ Ὑψίστου νὰ σταματήσῃ τὸ κακόν. Ὁ Ὕψιστος ἐν τῇ ἀπείρῳ δικαιοσύνῃ του διέταξε τοὺς ἀγγέλους νὰ ἐγκαταλείψουν ἐλοτελῶς τὴν ψυχήν του εἰς τὴν τύχην της. Ἡ θέσις του προσδιωρίσθη λοιπὸν πρὸ πολλοῦ ἐν τῇ κολάσει τῶν τούρκων, ἥτις ἀρκούντως γνωρίζετε ὅτι, ὅσον ὁ Παράδεισός των εἶνε ὁ τερπνότερος καὶ ὑλικώτερος τῶν λοιπῶν Παραδείσων, τόσον τὸ τμῆμα τοῦτο τοῦ Ἅδου μου εἶνε τὸ τρομερώτερον καὶ φρικωδέστερον. Μοὶ ἐδόθη ἄρα ἡ ψυχή του δωρεὰν ἄνευ πάλης μετὰ τῶν ἀγαθῶν πνευμάτων. Ἐκεῖ, πρέπει νὰ γνωρίζῃς, εἶνε τὸ τερπνότερον μέρος τοῦ βασιλείου μου, διότι ὁ ἁμαρτωλὸς διέρχεται διὰ βαρβάρων βασάνων, ἀντιθέτων τῶν ἀληθῶν τιμωριῶν τῆς κολάσεως τοῦ χριστιανισμοῦ.... Οὐδόλως διστάζω νὰ προσθέσω, ὅτι ὑμεῖς, σὺ ὁ ἴδιος θὰ τὴν ἐπιδοκιμάσῃς καὶ μετὰ μεγάλης τέρψεως θὰ διέλθῃς τὰ βασίλειά μου τοῦ χριστιανισμοῦ, ὅταν μετὰ τῆς κυρᾶ Εὐρώπης ἐπισκεφθῆτε αὐτά. Ὁ Ἅδης μου εἶνε πάντῃ διαφορετικὸς ἢ ὅτι περιγράφει τὸ Εὐαγγέλιον. Εἶνε καθ' ὅλα χριστιανικώτατος... Ἐμπρός, ὁ χρόνος εἶνε σύντομος, πρέπει νὰ τελειώσωμεν μὲ τὴν φιλτάτην καὶ ἠγαπημένην Σῦρόν μου, διότι μεγάλα καὶ κατεπείγοντα συμβάντα σᾶς προσκαλοῦσιν εἰς Ἀθήνας.

Σὺν τοῖς λόγοις, ἡ Μιξοπάρθενος, κομψευομένη, καὶ ρίπτουσα πρὸς ἕκαστον ἡμῶν βλέμματα γλυκά, ὡς νὰ ἐζήτει ἐργολαβίαν, μόλις ἐγγίζουσα τοῦ ἐδάφους ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς ἡμῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ΄.

Πῶς ὁ Λατῖνος ἱεροκήρυξ Μπονιφάτσιος διερμηνεύει τὴν προφητείαν τοῦ προφήτου Ἰωνᾶ περὶ τῆς Νινευΐ διὰ τὴν τοῦ Πανιωνίου ἐμφάνισιν εἰς Σῦρον καὶ διὰ πόσου χρυσοῦ ἠγόρασεν ὁ Πανιώνιος τὰς φραγκικὰς ψήφους.

Κατειχόμην καθ' ὁδὸν ὑπὸ μυρίων σκέψεων, ὅσον ἔβλεπον τὸ τέρας τοῦτο. Ἕκαστον γλυκὺ βλέμμα τῶν ὡραιοτάτων ὀφθαλμῶν του, ἕκαστον μειδίαμα τῶν ροδοχρόων χειλέων του, ἐντὸς τῶν ὁποίων διέλαμπον αἱ δύο μαργαρώδεις ὀδοντοστοιχίαι ἐκοττάβιζον τὰς φλέβας μου, τὰς ἀρτηρίας, καὶ αὐτὰς τὰς ἶνας τοῦ θνητοῦ σώματός μου μετ' ἀθανάτου νέκταρος καὶ ἡδυτάτης συγκινήσεως, διεγειρομένης ἐντὸς τῆς καρδίας μου καὶ τῶν φρενῶν μου. Τέρας, διάβολος, ἀρχικαταχθόνιον πνεῦμα οὖσα ἡ Μιξοπάρθενος αὕτη γυναικεία μορφή, ἐφείλκυεν ὡς μαγνήτης ὅ,τι τὸ θῦμα του πρὸς αὐτήν.

Καὶ ὅμως τὸ αὐτὸ δὲν συνέβαινεν οὔτε μὲ τὸν Ἀλέξανδρον Σούτσον, οὔτε μὲ τὸν στρατηγὸν Καλλέργην. Οὗτοι ἐξηκολούθουν νὰ γίνωνται σκυθρωπότεροι καὶ μᾶλλον ἀρρήμονες. Ἐὰν ὁ Ὕψιστος ἐπέτασσεν αὐτοὺς δι' ἄλλον ἀρρήμονες... πρὸ φασίας, ποτὲ δὲν ἤθελον διατηρεῖ τοιαύτην σιγήν, πρὸ πάντων, ἀφοῦ ὁ Διάβολος προεκάλει ἀδιακόπως αὐτοὺς εἰς ὁμιλίας, καὶ ἐνίοτε, δι' ἐγγικτικῶν λέξεων διηρέθιζε τὴν φιλοτιμίαν των. Ἡ σιγὴ αὕτη δι' ἐμὲ ἦτο αἴνιγμα.

(Ἀκολουθεῖ).

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

—

Ὡς ἑξῆς ὁ οἰκονομολογικὸς τύπος τοῦ Λονδίνου περιγράφει τὸν ἐν Ρωσσίᾳ λιμόν:

Ἀπὸ ἡμερῶν διεδόθη ὅτι αἱ ἐπαρχίαι, αἵτινες μέχρι τοῦδε ὑπῆρξαν ἡ γενικὴ σιταποθήκη τοῦ ρωσσικοῦ κράτους, δῆλον ὅτι αἱ ἐπαρχίαι αἵτινες τοσαύτην ποσότητα σίτου παρῆγον, ὥστε οὐ μόνον τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας τῆς Ρωσσίας ἐτροφοδότουν ἀλλὰ καὶ μέρος τῆς Εὐρώπης, μαστίζονται νῦν καὶ τὰ πάνδεινα ὑρίστανται συνεπείᾳ φοβερωτάτου λιμοῦ. Τὰ πάσχοντα διαμερίσματα ἀποτελοῦσι περίπου διπλῆν Γαλλίαν, ὁ δὲ πληθυσμὸς εἶνε σχεδὸν ὅσον ὁ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας μέγας. Ὁ ἀχανὴς δὲ αὐτὸς πληθυσμός, διατελῶν ἐν φοβερᾷ ἀπελπισίᾳ καὶ πείνῃ, ἀρνεῖται ἐν τούτοις τὰ προσφερόμενα δάνεια σίτου καὶ τροφῶν, δηλῶν ὅτι ἡ ἐξόφλησις αὐτῶν θὰ ἦτο ἀνέλπιστος, ἵνα δὲ ζήσῃ ἐκποιεῖ τὰ ζῷα του μέγα μέρος τῶν ὁποίων ἀνηλεῶς θερίζεται ὑπὸ τοῦ λιμοῦ. Ἤδη δὲ ἀνεράνη καὶ πυρετὸς πρὸς ἐπίμετρον, ἑτέρα μάστιξ ἧς ἀναμένονται ζοφώδεις συνέπειαι. Καὶ ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐν ἄλλαις ἠπειρωτικαῖς χώραις παρῆλθε τόσος χρόνος, καθ' ὃν οὐδεὶς σπουδαῖος λιμὸς ἐπισυνέβη, ὥστε ἡ φαντασία τοῦ ἀνθρώπου ἀδυνατεῖ νὰ κατανοήσῃ τὴν σημασίαν τῶν ἐν Ρωσσίᾳ διατρεχόντων. Ἐν τῇ Δυτικῇ δὲ Εὐρώπῃ, μόνον ὅταν δραματικόν τι συμβὰν λάβῃ χώραν, θέλει κατανοηθῇ ἡ πραγματικὴ σημασία τοῦ λιμοῦ τούτου.

Καὶ ὅπως γίνωμεν πλειότερον καταληπτοί, δυνάμεθα νὰ ὑπομνήσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν, ὅτι ἡ συγκομιδὴ τοῦ 1887 ἐν Ρωσσίᾳ ἦν ἴσως ἡ ἀρίστη πασῶν τῶν ἄλλων τῆς παρούσης ἑκατονταετηρίδος, ἤλλαξε δὲ ἐπί τινα χρόνον τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ Κράτους, ὅπερ, ἀνακύψαν ἐξ οἰκονομικῶν δυσχερειῶν, ἐπαρουσίασε σχετικήν τινα εὐημερίαν. Ἐν τούτοις ἡ δημοσία πίστις τῆς Ρωσσίας ἠλαττοῦτο ἀπὸ τοῦ 1887· καὶ κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1888, ἡ ἀξία τοῦ ρουβλίου ὑπῆρξε κατωτέρα τῆς κατὰ τὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον καὶ τὸν τελευταῖον ρωσσοτουρκικὸν πόλεμον. Ἀναμιμνήσκομεν τὰ γεγονότα ὅπως οἱ ἡμέτεροι ἀναγνῶσται εὐκολυνθῶσιν εἰς τὴν κατανόησιν τοῦ ἐπιχειρήματός μας. Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1853, ὀλίγον πρὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου, τὸ ρωσσικὸν ρούβλιον ἤξιζε τρία σελίνια καὶ 2 πέννας. Τῷ 1854, ἐξακολουθοῦντος τοῦ πολέμου, τό ρούβλιον ἠλαττώθη σημαντικῶς εἰς 2 σελίνια καὶ 1 πένναν.

Ἀπὸ τοῦ 1855 μέχρι τοῦ 1863 ἡ τιμὴ τοῦ ρουβλίου ἐκυμαίνετο περὶ τὰ 3 σελίνια, τῷ 1866 δὲ, διαρκοῦντος τοῦ μεταξὺ Αὐστρίας καὶ Πρωσσίας πολέμου, κατέπεσεν εἰς 2 σελίνια. Κατὰ τὸν ρωσσοτουρκικὸν πόλεμον ἠλαττώθη ἡ τιμὴ αὐτοῦ εἰς ἓν σελίνιον καὶ 10 πέννας, ἡ ἀξία δὲ αὕτη διετηρήθη μέχρι τοῦ τέλους τοῦ πολέμου. Ἀλλὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1888 ἡ τιμὴ τοῦ ρουβλίου ἔπεσεν εἰς ἓν σελίνιον καὶ μίαν πέννα, τό ρούβλιον δηλ. κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1888 ἤξιζε μεῖον τοῦ ἡμίσεως παρ' ὅσον ἤξιζε πρὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου. Καὶ ἐν τούτοις ἡ συγκομιδὴ τοῦ 1887, ὡς εἴπομεν, ἦν ἡ μᾶλλον ἄφθονος καὶ ἡ ἀρίστη τὴν ποιότητα τοῦ νῦν αἰῶνος, πρὸς τούτοις δὲ καὶ ἑτέρα ἐξαίρετος συγκομιδὴ ἐπηκολούθησε ταύτην τὸ 1888. Κατὰ τὸ θέρος τοῦ παρελθόντος ἔτους ἡ κατάστασις τῆς Ρωσσίας ὑπέστη σημαντικὴν τροπὴν ἐπὶ τὰ βελτίω· ἐν τούτοις οἱ κεφαλαιοῦχοι τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης τοσοῦτον ἀπετυφλώθησαν εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῆς περιστάσεως ταύτης, ὥστε τὰ ρωσσικὰ χρεώγραφα ἐπωλήθησαν εἰς τιμὴν 50 0)0 μικροτέραν τῆς πρὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου, Εἶνε συνεπῶς ἀληθέστατον ὅτι ἡ ὀνομαστικὴ ἀξία εἶνε ἐν Ρωσσίᾳ ὁ ἄργυρος καὶ ὅτι σμικρὸν πρὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου ὁ ἄργυρος ἦν τοὐλάχιστον 25 τοῖς ἑκατὸν ὑψηλότερος ἢ τὸ 1888. Ἡ κακὴ ὅθεν ἐκτίμησις τοῦ ρουβλίου κατὰ τὰ τελευταία ἔτη ὠφείλετο ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν ἔκπτωσιν τῆς ἀξίας τοῦ ἀργύρου, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν κακὴν δημοσίαν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ πίστιν τῆς Ρωσσίας ἐν καιρῷ καθ' ὃν ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ κράτους εἶχε βελτιωθῇ ὑπέρ ποτε σπουδαιότερον. Τὰ γεγονότα ταῦτα ἐμφαίνουσι σαφέστατα πόσον ἀνίκανος εἶνε ἡ Δυτικὴ Εὐρώπη νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν σπουδαιότητα καλῆς ἢ κακῆς συγκομιδῆς ἐν μεμακρυσμένῃ χώρᾳ ὅσον ἡ Ρωσσία. Καὶ ἀκριβῶς, ὅπως ὑστέρησεν εἰς τὴν κατανόησιν τῆς αἰσίας συγκομιδῆς τοῦ 1887 οὕτω καὶ νῦν, ὑπέρ ποτε δὲ πλειότερον, ἐλαχίστην δίδει προσοχὴν εἰς τὴν συμφοράν, ἥτις ἐνέσκηψε κατὰ τοῦ μεγάλου βορείου κράτους.

Ἀλλὰ τὰ γεγονότα δὲν δύνανται νὰ ἐξαρτῶνται διηνεκῶς ἐκ τοῦ ἐλέγχου τῆς ἀσθενοῦς τοῦ ἀνθρώπου φαντασίας ἢ τῶν ἐλπίδων τῶν χρηματιστῶν· ἡ μακρὰ αὐτῶν ἐξέλιξις γενήσεται ἐπὶ τέλους ἐπαισθητὴ καὶ διὰ τοῦτο ὁ λιμός, πρὶν πολλοὶ μῆνες παρέλθωσι, θὰ κατενέγκῃ ἀσφαλῶς μέγα τραῦμα εἰς πᾶν ρωσσικὸν χρεώγραφον. Δὲν θὰ ἀποτολμήσωμεν νὰ προείπωμεν, ἂν ὁ λιμὸς θ' ἀπολήξῃ εἰς ἐπανάστασιν ἢ ἄν, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ρωσσικὴ Κυβέρνησις θὰ περιέλθῃ εἰς μέγαν πόλεμον κατὰ τῆς Εὐρώπης. Ἀλλὰ θὰ σημειώσωμεν νῦν ὅτι ἡ Ρωσσικὴ Κυβέρνησις εἶνε ἀρκετὰ ἰσχυρά, ὥστε οὐ μόνον νὰ τηρήσῃ τὴν τάξιν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, ἀλλὰ καὶ ν' ἀποτρέψῃ ἐνδεχομένας ἐξωτερικὰς περιπλοκάς, καὶ ἐν τούτοις εἶνε φανερὸν ὅτι τὸ Κράτος θὰ περιέλθῃ εἰς σπουδαιοτάτας οἰκονομικὰς δυσχερείας. Πρὸ ὀλίγου χρόνου ὑπελογίζετο ὅτι αἱ δαπάναι ἃς θὰ ἔκαμνεν ἡ Κυβέρνησις προς προμήθειαν σίτου καὶ τροφῆς εἰς τοὺς χωρικοὺς δὲν θὰ ὑπερέβαινον τὰ 10 ἑκατομμύρια λιρῶν στερλινῶν. Ἔκτοτε τὰ ἔξοδα ὑπελογίσθησαν εἰς 20,000,000 καὶ τολμῶμεν νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ ἐκτίμησις αὕτη θ' ἀνέλθῃ εἰς μεγαλείτερον ποσὸν μέχρις οὗ ὁ χειμὼν προχωρήσῃ. Ἂν ὁ λαὸς μέλλει νὰ σωθῇ ἀπο τοῦ λιμοῦ καὶ ἡ τάξις νὰ διατηρηθῇ, ἡ Κυβέρνησις δέον νὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν προς προμήθειαν τροφῶν, αἱ τοιαῦται δὲ προσπάθειαι θὰ ἐπιφέρωσιν ἐπανειλημμένας αὐξήσεις εἰς το χρέος Ἀφ' ἑτέρου, ἂν ἡ Κυβέρνησις δειλιάσῃ ἐνώπιον σημαντικῶν δαπανῶν, ἡ ἀπώλεια ἀνθρωπίνων ψυχῶν θὰ φθάσῃ μέχρι φοβεροῦ βαθμοῦ, ὁ δὲ κίνδυνος τῆς ἐπαναστάσεως θὰ ἐπίκηται ἄφευκτος. Περιπλέον, δὲν εἶνε παντάπασιν ἀδύνατον νὰ ἐπισκήψῃ κατὰ τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης ὁ πυρετός, τῶν καταστροφῶν τοῦ ὁποίου ἐν Ρωσσίᾳ ἐμνημονεύσαμεν ἤδη. Ἂν τὸ δυστύχημα δὲ τοῦτο συμβῇ, καὶ ἔχωμεν ἤδη λόγους νὰ φοβώμεθα, καὶ τὰ γειτονικὰ κράτη προσβληθῶσιν ὑπο τοῦ κακοῦ, τότε ἡ κατὰ τῆς Ρωσσίας δυσπιστία θέλει ἐπαυξηθῇ ὑπο τοῦ φόβουρ ὃν ἀπροσδόκητος καὶ φοβερὰ ἐπιδημία ἐμπνέει.

Ἡ Γερμανία καὶ ἡ Αὐστρο-Οὐγγαρία θὰ καταλάβωσι τὴν πρώτην θέσιν ἐν τοῖς προσβληθησομένοις κράτεσι, διότι εἶνε οἱ πλησιέστατοι γείτονες τῆς Ρωσσίας, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἔσονται ἐκτεθειμέναι εἰς τὰς πρώτας καταστροφὰς τοῦ πυρετοῦ συνάμα δὲ καὶ εἰς ἐχθρικὴν προσβολὴν ἐν περιπτώσει πολέμου. Περιπλέον δέον νὰ ὑπομνήσωμεν, ὅτι οἱ Γερμανοὶ ἐπὶ αἰῶνας ὁλοκλήρους ἀπερρόφησαν μεγάλα ποσὰ ἐν Ρωσσίᾳ, καθόσον οὐ μόνον ἐν τῇ διοικήσει τοῦ κράτους σπουδαιότατον ἐλάμβανον μέρος, ἀλλὰ καὶ ἀνεπλήρωσαν πρὸς τούτοις τοὺς βιομηχανικοὺς ἡγέτας τοῦ Κράτους καὶ κατὰ πολὺ συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας. Αἱ ἐν Ρωσσίᾳ συνεπῶς ὑπὸ Γερμανῶν κατεχόμεναι θέσεις εἰσὶ σπουδαιόταται καὶ πάμπολλαι, ἡ ἐνδεχομένη δὲ στέρησις τῶν θέσεων τούτων λίαν βλαβερῶς θὰ ἐπέδρα εἰς χώραν τόσον πτωχὴν ὅσον ἡ Γερμανία. Ἀλλ' ἂν ἡ θέσις τῆς Γερμανίας εἶνε δυσχερής, τούτων οὕτως ἐχόντων, ἡ τῆς Γαλλίας εἶνε ἔτι σπουδαιοτέρα καθόσον εἶνε ἤδη γνωσταὶ αἱ μεταξὺ ταύτης καὶ τῆς Ρωσσίας οἰκονομικαὶ σχέσεις, αἵτινες θὰ ἀποβῶσιν εἰς ἄκρον καταστρεπτικαὶ διὰ τὴν Γαλλίαν.

Ἐν Λονδίνῳ οἱ γνωσταὶ οἰνέμποροι καὶ ξενοδόχοι Σπάϊερς καὶ Πῶν διατηροῦσι ξενοδοχεῖα καὶ ἐστιατόρια εἰς τοὺς κυρίους σιδηροδρομικοὺς σταθμοὺς τῆς Ἀγγλίας. Ἐκ Λονδίνου δὲ πέμπουσι πρὸς αὐτὰ καθ' ἑκάστην ἕτοιμα ὅλα τὰ φαγητὰ μαγειρευμένα ἀφ' ἑσπέρας καθὼς καὶ τοὺς οἴνους. Οἱ κύριοι οὗτοι πρὸ τινος μετέβαλον τὴν ἑταιρίαν των εἰς μετοχικήν, ἥτις ἔδωσε τὸ παρελθὸν ἔτος τὰ ἑπόμενα ἀποτελέσματα. Διὰ τροφὰς καὶ οἴνους τὸ παρελθὸν ἔτος ἐδαπάνησε 444682 λίρας στερλίνας. Δι' ἡμερομίσθια καὶ ἀσφάλειαν 287,199 λίρας στερλίνας·

Τὰ κέρδη τῆς ἑταιρίας τὸ παρελθὸν ἔτος ἦσαν 800,248 λίραι.

Οἱ εἰς τὰς ἀποθήκας της εὑρισκόμενοι οἶνοι καὶ τροφαὶ ἐξετιμήσαν 210,000 λίρας στερλίνας.

Τὰ δὲ ἔπιπλά της καὶ σκεύη της 159,598 λίρας.

Οἱ πληρωθέντες φόροι της ἀνῆλθον εἰς 1,226 λίρας στερλίνας.

Οἱ σύμβουλοι τῆς ἑταιρίας ἔλαβον τὸν ἐτήσιόν των μισθὸν 2,737 λίρας.

Ἡ Ἑταιρία πληρώσασα πρὸς τοὺς μετόχους της 10 0)0 μεταφέρει εἰς τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον τὸ ἐπίλοιπον κέρδος.

* *
*

Τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1892 γενήσεται ἐν Ἀγγλίᾳ εἰς τὸ Κρυστάλλινον Παλάτιον Ἠλεκτρικὴ Ἔκθεσις, ἥτις ἔσεται διεθνής. Ἡ Κυβέρνησις ἡ ἀγγλικὴ θὰ ἐκθέσῃ συλλογὴν τῶν ἱστορικῶν ἀρχικῶν τηλεγραφικῶν καὶ ἠλεκτρικῶν ἐργαλείων καὶ μηχανημάτων, δι' ὧν δεικνύεται ἡ πρόοδος τοῦ ἠλεκτρισμοῦ, καθὼς καὶ πᾶν μεταγενέστερον μέχρι τῶν ἐν χρήσει σήμερον. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ κάμῃ ὀρθῶς νὰ πέμψῃ ἐκ τῶν πρακτικῶν τηλεγραφητῶν της τοὺς εὐρυεστέρους τρεῖς ἢ τέσσαρας νὰ μελετήσωσι καλῶς τὴν ἔκθεσιν αὐτήν, καὶ νὰ ἐκλέξωσιν ὅ,τι ἄγνωστον καὶ ἀναγκαῖον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους.

* *
*

Ὁ δόκτωρ Πάρσωε εἰς τὴν ἔκθεσίν του περὶ Ἰμβλουέντζας ἀναφέρει περὶ τοῦ καλουμένου κ ρ υ ο λ ο γ ή μ α τ ο ς τ ῶ ν ξ έ ν ω ν, ἐπιδημία ἐπικρατοῦσα εἰς τὴν μικρὰν κοινότητα τῆς ἁγίας Κίλδας νῆσον εὑρισκομένην εἰς τὰς ὄχθας τοῦ βορείου Ἀτλαντικοῦ.

* *
*

Εἰς Παρισίους ἔλαβε χώραν ἐσχάτως περάδοξος χειρουργικὴ θεραπεία κατὰ τοῦ πάγους. Δύο ἰατροί, ὁ ἰατρὸς Μὰρξ καὶ ὁ ἰατρὸς Δεμάρ. ἀφοῦ διὰ τοῦ χλωροφορμίου ἔφερον εἰς ἀναίσθησίαν τὸν συγγραφέα κ. Ἰρογκέλ ἀνήγειραν τὴν ἐπιδερμίδα αὐτοῦ καὶ ἀφῆσαν τὸ ὑπ' αὐτὴν στεατῶδες λίπος, μετὰ ταῦτα ἔρραψαν τὴν ἐπιδερμίδα. Ὁ κ. Ἰρογκέλ ἐγερθεὶς ἀνέλαβεν ἐντελῶς, τόσον δὲ εὐχαριστημένος ἐμεινεν ἀπὸ τὴν βελτίωσιν τῆς μερικῆς τοῦ σώματός του ἐγχειρισεως, ὥστε ἑταιμάζεται νὰ θέσῃ καὶ τὸ ἐπίλοιπον πάχος του εἰς τὴν αὐτὴν χειρουργικήν. Τώρα δὲν λείπει εἰμὴ διὰ διὰ νέας ἐγχειρίσαως τὸ ἐξαγόμενον λίπος νὰ προστεθῇ εἰς τοὺς ἰσχνοὺς ἢ ἰσχνὰς ἵνα φαίνωνται παχύτεραι.

Τὰ ἑξῆς σπουδαῖα παρορράματα παρεισέρρυσαν ἐν τοῖς ἑξῆς φύλλοις. Ἐν ἀριθ. 122 σελ. 2 ἀντὶ ἡ ὑποδοχὴ ἥτις ἐγένετο εἰς τὰ Ρωσσικὰ πλοῖα ἦτο κατωτέρα, γράφε δὲν ἐγένετο κατωτέρα.

Ἐν τῷ ἰδίῳ φύλλῳ σελ. 33 ἀντὶ Corge Danes ἀνάγνωθι Geerge Sand.

Ἐν δὲ τῷ φύλλῳ τῆς 25 Ὀκτωβρίου σελ. 3 ἀντὶ ἀνεκαλύφθη ἡ Ἰρλανδία, ἀνάγνωθι Ἰσλανδία.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ κ.κ. συνδρομηταὶ καὶ οἱ Πράκτορες τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ ὅτι τὰ μὴ πωλούμενα φύλλα ἐπιστρέφονται ἕνεκα τῶν τριῶν μυθιστορημάτων πρὸς δέσιμον εἰς τόμους, ὡρισμένος δὲ μόνον ἀριθμὸς φύλλων ἡμερησίως τυπώνεται. οἱ δὲ διανομεῖς εἶνε ὑπεύθυνοι ν' ἀποζημιώσωσι τὰ μὴ παραδιδόμενα φύλλα, ὅτι οὐδεὶς αὐτῶν δύναται νὰ ζητήσῃ ἐκ δευτέρου ἀπολεσθέντα φύλλα, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου οἱ διανομεῖς ὑποχρεοῦνται νὰ ἐγχειρίζωσι τὰ φύλλα πρὸς τοὺς κ. συνδρομητὰς ἢ εἰς τὰς ὑπηρετρίας αὐτῶν καὶ οὐχὶ νὰ τὰ ρίπτωσι χάριν ταχύτητος εἰς τὰς θύρας, ὅπως μὴ δύνανται οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ τόπου νὰ γνωρίζωσιν ἐὰν ἐγένετο κατάχρησις ἢ ἄστοχος φθορά.

Τυπογραφεῖον καὶ Γραφεῖα ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ ὁδὸς Προαστείου ἀριθμὸς 8.